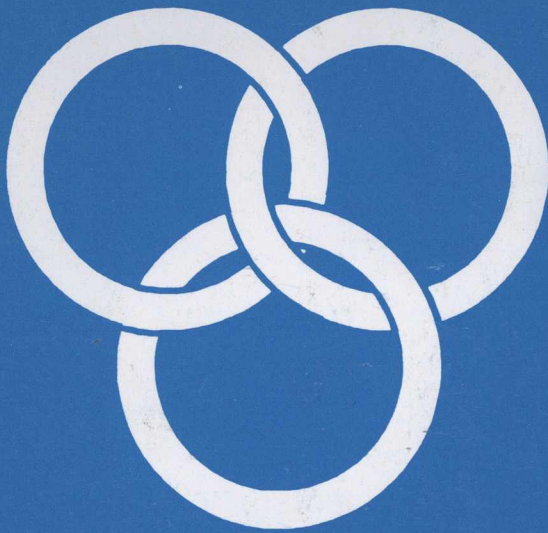

1993. II. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

11.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

Keresztyén Ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE)

Szerkesztőség:

Bp., 1114 Eszék u. 10. II./1.
Telefon-Fax: 185-5246

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztő Bizottság:

Ablonczy Margit
Bölcsföldi András
ifj. Fülöp Attila
Nagy Anikó

Tipográfia:

PRINTfield BT.

Megjelenik negyedévente.
Ára: 40.-Ft. Egyévre: 160.-Ft
Megrendelhető a Szerkesztőség címén.

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat.*

Számunk szerzői:

Ablonczy Margit – *református lelkész*
Bölcsföldi András – *református lelkész*

Gál Gábor – *tanuló*

Hikisch Zoltán – *tanár*

Prosch Károlyt –

KIE Világszövetség egykori titkára

Bartha Kati – *főiskolai hallgató*

Nagy Anikó – *KIE önkéntes*

Ilyés Gábor – *főiskolai hallgató*

Kőhegyi István – *református lelkész*

Ursula Zöpfel – *leverkuseni*

Szektavédelmi központ vezető

Pilinszky János – *költő*

Babits Mihály – *költő*

Juhász Gyula – *költő*

P. Tillich – *ev. teológus*

Menich Zsuzsa – *ev. lelkész*

Teréz anya

Weöres Sándor – *költő*

Szeverényi János – *lelkész, KIE titkár*

Dedinszki Gyula – *ny. ev. lelkész*

Mikóczy Erika – *ővő*

Harmathy Zsófia – *főiskolai hallgató*

Puskás Éva – *kerámikus*

Vágréti Krisztina – *fotós*

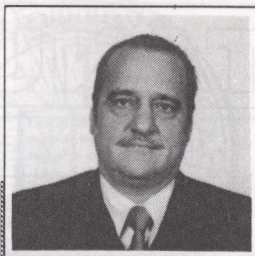
dr. Márkus Mihály – *ref. püspök*

Thomas Merton

SZÁMUNK TARTALMÁBÓL

Egyház és ifjúság	3
Tanuságtétel	4
A KIE munka II.	5
Derű	9
Erőt ad a megfáradtnak	10
Tudod-e	11
Ének-zene	12
Út a teljesség felé	13
Ingujban kereszteltem	15
Bibliatanulmányozás a gyakorlatban	16
Az ifjúsági evangelizáció	18
Színhátszás	20
Sport	21
A Biblia néprajza	23
Hírek-Meghívók-Beszámolók	25
Büszkeség a láthatatlan bűn	28
Az X-es fiú	32
Angyali üdvözet	35
KIE Országos Közgyűlés...	36
KIE vezetőképző tanfolyam Norvégiában	39
Könyvek, könyvek, könyvek...	41
Keresztformák	42
Pajza - Ki vagy? Őn ismereti játék	43
Akarsz-e játszani?	44-45
Énekem az Úr	44-45

Egyház és ifjúság!

Az utóbbi évtizedekben az egyház elfelejtette, hogy milyen az ifjúság. Egy kicsit azt is: mi az, hogy ifjúság.

Most úgy kellene folytatnom, hogy "és az ifjúság is elfelejtette, hogy milyen az egyház". Ez így nem igaz: hiszen az ifjúság jelentős része nem is tapasztalta és nem is tanulta: mi az, hogy egyház.

Most pedig megjelent az egyházi ifjúság. Milyen is lehet ez? Nyilvánvaló, hogy sajátos belső ellentmondásokkal kell küzdenie. Hiszen az egyház – a felnőttek, sokszor az idősek – gyülekezete nem ismeri a hangos zenét, gitárt a templomban talán nem is látott. A felnőtteknek egyébként is nagyon kevés idejük van, végképp nem érnek rá a fiatalok gondjaival győtrödni: és úgy érzik, hogy legalább az "egyházban" hadd legyen egy kis nyugalomuk.

Kedves Fiatal Testvéreim, hadd kérjem tőletek, próbáljátok megérteni az időseket! Életkori adottságainkból következően több évtizedes, de mivel nagyszüleink még visszaemlékeznek gyermekkorukból saját nagyszüleikre, az öregekben több évszázados hagyomány él a mai napig elevenen. Ezek a hagyományok részben más körülmények között születtek meg, s ezért a ma élők számára esetleg idegenek, mégis azt kell mondanunk, hogy alapvető kérdésekben sok megtanulni való van a tapasztalatok mélyén.

S talán még valami. Ha a fiatalok elvben lemondanak arról, hogy igyekezzenek megérteni öregjeiket: akkor milyen alapon várják, hogy az öregek vegyék a fáradságot ahhoz, hogy megértsek a fiatalokat?

Természetesen a képlet másik fele is igaz. Az öregeknek is erőfeszítéseket kell tenniük annak érdekében, hogy megértsék a fiatalokat. Tudnunk kell, hogy hatalmi szóval, esetleg zsarnoki önkénnyel csak egyre távolabb kerülünk egymástól, közelebb soha. Ha ez a közeledés egymás kölcsönös tiszteletében, talán még azt is mondhatom: szeretetben történik, akkor mindnyájan rájövünk arra, hogy az egyházat mindig együtt alkották az

egymást követő nemzedékek. A fontos már nem az lesz, hogy én éppen fiatal vagyok-e vagy már megöregedtem, a fontos az lesz, hogy mindnyájan ugyanannak a gyermekei vagyunk.

A fiatalok számára sokszor érthetetlen, hogy miért van ennyi keresztény felekezet. Szükség van-e rájuk. Nem lenne sokkal egyszerűbb, ha "egy vallás lenne"?

Biztos, hogy sokkal egyszerűbb lenne, de a jelen helyzetben bizony "több vallás" van. A múlt században egy németországi uralkodó elhatározta, hogy egyesíti a református és az evangélikus egyházakat, mert hát olyan borzasztó, hogy még két felekezet is külön van. Egyesítő munkáját nagyszerű siker koronázta. A két felekezet egyesítésének eredménye: három felekezet lett. A reformátusok egy része nem vállalta. Egy részük azonban vállalta és így a korábbi két felekezet mellett megjelent a harmadik felekezet, az "egyesült protestáns felekezet" (az uniált evangéliumi egyház). Azóta komoly formában "vallásegysülésről" nem is nagyon beszélünk.

Testvérközösségről, közös szolgálatokról természetesen annál inkább. Valahol szabad azt látnunk, hogy bár nagyon jó lenne ha mindenki egy családdhoz tartozna: ettől még megmaradunk családunként egy-egy családnak, de nagyszerűen tudunk együtt, egymásért élni, Krisztus ügyéért újabb és újabb feladatokat vállalni.

Ha mindezt végiggondoltuk, ha ezekre lelkünkben igent tudunk mondani, rájövünk arra, hogy most már rossz a címben felvetett gondolat. Nincs többé arról szó, hogy egyház és fiatalok, hanem arról van szó a továbbiakban, hogy a "fiatalok az egyházban". Játékosan meg is fordíthatjuk a sorrendet, mert arról is szó van ugyanakkor, hogy az "egyház a fiatalokban".

Úgy gondolom, hogy a KIE talán más szavakkal, de ugyanezt hirdeti, képviseli és építi.

*Dr. Márkus Mihály
püspök*

TANUSÁGTÉTEL

"Hogyan változtatta meg Krisztus az életemet"

Az én életemben nagyon nagy szerepe van Istennek. Sokat dolgozott és dolgozik rajtam. Én Istent 1992 februárjában a KIE TEN SING-programja által ismertem meg. Igaz, hogy azelőtt is elfogadtam azt a tényt, hogy Isten létezik, de még nem ismertem Őt.

Akkor 18 éves voltam. Az életem szürke, unalmas volt addig, míg be nem kerültem a TEN SING csoportba, ahol megismertem Őt.

Egyszer hirtelen Isten belépett a szívembe, és éreztem, hogy átölel szeretetével, egy olyan nagy és őszinte szeretettel, amit eddig még soha nem kaptam. Kezdtém ismerkedni vele, hiszen érdekelt, kíváncsi voltam arra, hogy Ő milyen.

Egyszer egy nap, megkaptam tőle szeretének első jelét:

(1 Kor.13). Ez az ige nagy szerepet töltött és tölt be az életemben. Isten napról-napra munkálkodott és munkálkodik rajtam, de ez nem jelenti azt, hogy a Sátán nem próbálkozik, és hogy nem lehet elveszíteni Istent. Mert én velem megtörtént, elveszítettem a hitem vagy

legalábbis úgy éreztem, hogy Isten magamra hagyott és hagytam, hogy a Sátán eluralkodjon rajtam.

De egy hónap után Isten újra megmutatta magát nekem, és napról-napra erősíti a hitemet és érzem azt az óriási szeretetet, amivel átölel engem. Az élet csak Istennel teljes, de ahhoz, hogy valaki Vele járjon, ki kell nyitnia a szívét neki, mert Ő állandóan ott kopogtat az emberek szívének a kapuján, és hagyja, hogy az ember saját maga döntsön. Én tudom, hogy nehéz az első lépés, de utána egy csodálatos élet vár az emberre, mert megkapja a világegyetem legjobb, legőszintébb, legjobban szerető Barátját, mert szerintem Isten nemcsak az Atyánk és Teremtőnk, hanem a Barátunk is. Csak azt tudom ajánlani, hogy ha úgy érzed, hogy szeretnéd az életedet Istennel élni, akkor nyisd ki neki a szíved kapuját és megismered Őt. Ehhez kívánok neked nagyon sok erőt.

Gál Gábor

ÉN ISTENEM

Nekem te nem vagy messze, égi bálvány,
Siketen, zordon trónoló Nagyúr,
Előtted állok én kifosztva, árván
És boldogan, ha ég viharja gyúl.

A földiek nekem nem ártnak már,
S az égiek testvéreim nekem,
Viharodnak palástját áldva add rám,
S villámodat érezzem szívemen!

Ó, gyújts ki engem, mint szent jegenyédet,
Hogy égve égjek, s a mély éjszakát
Mint áldozati láng ragyogjam át.

Mert égve égni: ez a földi élet,
S beléd hamvadni boldog epedőn,
Mint kísértet hajnalorko temetőn.

Juhász Gyula

A KIE MUNKA II.

Folytatása az előző számban megkezdett sorozatnak, amely PROSCH Károlynak a KIE Világszövetségének valamikori titkárának, az 1938-as dunavecsei vezető-képző táborban tartott előadásait tartalmazza.

II. VEZETŐK ÉS MUNKÁLKODÓ TAGOK A KIE-BEN

A KIE laikus missziói mozgalom. Létjogosultságot az ad neki, ha keretei között ifjak azzal a célkitűzéssel szolgálják ifjú testvéreiket, hogy őket a Jézus Krisztusba vetett élő hitre rávezessék. A legkitűnőbb program, a legbeváltabb munkamódszer, a legpompásabb egyesületi ház sem ér semmit igazi vezetők és munkálkodó tagok nélkül. Minden hangzatos propagandánál többet ér az a vonzó erő, amely megfelelő vezetés esetén az igazi munkálkodó tagokból szerteárad. Elvehetnek tőlünk mindent: pénzt és minden pénzzel megszerezhető eszközt, eltilthatnak bennünket minden taggyűjtő vállalkozásunktól, – amíg igazi KIE-tagok lesznek, a KIE is élni és virágozni fog. Beszéljünk hát ez alkalommal a vezetők és munkálkodó tagok nagy fontosságú szerepéről.

Mozgalmunk teljesen önkéntes jellegű. A vezető kérdése azonban mégis óriási jelentőségű ránk nézve, csakis ő tudja őket célszerűen nevelni és a munkaközösségbe beállítani, ami pedig éppen a mi mozgalmunkban minden eredményes szolgálatnak elengedhetetlen alapfeltétele. Minden igazi KIE-munka a lelki ébredésre irányul. Éppen ezért a KIE-vezetővel szemben támasztott követelmények azonosak a lelki vezetőkre vonatkozó követelményekkel. Legközelebb beszéljünk majd azokról a lelki erőforrásokról, amelyekre a KIE-ben valamennyiünknek szüksége van. Ezúttal csak azt kell félreérthetetlenül hangsúlyoznunk, hogy bármilyen nagy adományokkal legyen is valaki felruházva, nem lehet használható KIE-vezető, ha nem élő keresztyén is egyszerűsmind, vagyis olyan ember, aki *nemcsak dolgozni akar Krisztusért, hanem Krisztusban is él.* Minden KIE-munka valahogyan lelki munka is egyben, legyen az akár ismeretterjesztés, akár testgyakorlás, egyesületi étkező vagy nyári tábor vezetése,

stb. A KIE-vezető vagy mindig lelki vezető, vagy pedig nem igazi KIE-vezető.

Az öskeresztyénekkel és reformátorokkal együtt valljuk mi is a hívők *egyetemes papságának* elvét. Egyedül Krisztus a közbenjáró Isten és emberek között; Ő a mi mesterünk, mi pedig mindnyájan testvérek vagyunk a Benne való hit által. (Máté 23, 8; Gal. 3, 26-28.) A KIE nem ismer semmiféle "klérus"-t. A felelősség azonban különböző mértékben oszlik meg a munka más-más részéért felelős munkások között. Ebben a felelősségben valahány munkálkodó tag van, valamiképpen mind osztozik. Az azonban, aki az egész munka irányítását vállalta magára, kell, hogy Isten irányítása szerint dolgozzék, kinek végeredményben mindnyájan felelősek. De a jó vezetőnek meg kell osztania munkakörét és felelősségét munkatársával. Nem szabad boldog fővel tíz ember munkájának elvégzésére vállalkoznia, hanem inkább meg kell nyernie tíz embert munkatársul. Elvünk az, hogy a vezető ne végezze maga azt a munkát, amelyet más el tud végezni. A vezető főfeladata a belső vezetés és a külső irányítás. Meg kell látnia munkatársaitban a még rejtőző és fel nem használt képességeket s a közös munkában mindenkit az őt megillető helyre kell állítania. Persze, ehhez türelem kell s inkább el kell szenvednünk, hogy egy-egy fiatalember hibákat kövessen el, sem hogy gyámoldásunkkal elkedvetlenítsük. Annakidején nekünk is hibáinkból kellett tanulnunk s ezt a tandíjat másnak is meg kell fizetnie.

Az igazi vezetőnek azonban mindig *van elég ideje munkatársai számára, főképpen pedig lelki szükségleteik kielégítésére.* Erre természetesen csakis akkor képes, ha a saját lelki életét nem engedi elsorvadni. Minden munkája mellett elsősorban arra kell naponként időt találnia, hogy *saját lelkével és annak táplálásával* foglalkozzék. Amilyen mértékben mélyül el lelkileg a vezető, olyan fokban tudja mások lelki érlelődését szolgálni. A ta-

pasztalet megtanított rá bennünket, hogy mindez egyáltalán nem magától értetődő tény. Pedig csupán így kerülheti el az egyesületi vezető a részrehajlás, érzékenykedés, a zsarnokoskodás vagy a gyöngöses veszedelmét. Csakis így tud rendet és fegyelmet tartani s egyben megértő szeretettel hordozni az erőtleneke erőtlenségeit is.

A KIE a nyitott kapu elvét vallja, vagyis minden fiatalembert szívesen lát, azt is, aki nem vallja magát keresztyénnek. Hiszen éppen az a munkánk célja, hogy az ilyen ifjút Krisztushoz vezessük. De éppen ennek a célnak érdekében szükségünk van egy bensőbb meghitt körre, a "munkálkodó tagok"-ra, a "beírt tagok"-kal szemben. Csak azok lehetnek munkálkodó tagok, akik a mozgalom hitvallását, a *párisi alapot* (1. I. fejezet) elfogadják s mint munkatársak is megállották helyüket. S hogy az egyesület tiszta biblia irányát biztosítsuk, egyesületünkben mind az aktív, mind a passzív választójog ezekre a munkás tagokra korlátozódik. Ők alkotják azt a *kicsiny, felelősséggérettől áthatott magot, amely jóban-rosszban öszszetart, akár az Isten ígéje köré gyülekezéstről és imádságról, akár munkáról és küzdelemről, akár idő-vagy pénzáldozatról legyen is szó.*

Az *evangélium hírdetése mindig harcot* jelent, s munkálkodó tagjaink alkotják ennek a harcnak fegyelmzett rohamcsapatát, amire az újoncok még nem volnának alkalmasak.

Mindig újra meg újra meg kell mondanunk munkálkodó tagjainknak, hogy az *öntudatlan hatás erősebb, mint a tudatos, s mi is sokkal inkább hatunk azzal, amik vagyunk, mint azzal, amit mondunk.* Harcunk nem annyira külső ellenség, mint inkább saját bensőnk kísértései ellen irányul. Mennél komolyabban vesszük a lélekmentést, annál éberebben kell saját lelkünk kísértéseivel szembeszállanunk és őket hit által legyőznünk.

A *munkamegosztás* bibliai elv. Olvassuk csak fel a *II. Móz. 18, 13-27. és az Ap. Csel. 6, 1-7. részét!* Egyik csoportunk például az utcáról hívogatja be a közömbös járókelőket, egy másik ugyanakkor fogadásukról gondoskodik teljes felelősséggel. Mások viszont lakásukon keresik fel tagjainkat. Ismét mások az egyesületi otthon rendjéről gondoskodnak. Programunk minden egyes része, mint pl. ismeretterjesztés, szórakozás, testgyakorlás, nyári tábor, ének- vagy zenekar stb. más-más irányú tehetséget feltételez, amely nincs meg mindenkiben egyazon mértékben. Minderre a hely rövidsége miatt csupán röviden utalunk. Ne esünk azonban abba a tévedésbe, hogy egyik munkát a másiknál többre taksáljuk. Isten a hűséget nézi, akár iratterjesztésről, akár pénzkérdésről, akár pedig az egyesület étkezéjében való felszolgálásról van szó. Gondoljunk csak Jézusra és a

lábmosással mutatott példájára! Nem mindegyikünk hivatott igehirdetésre, elmélkedésre, – de mindannyian hivatottak vagyunk arra, hogy szeretetet adjunk, mely kiöntetett szívünkbe a Szentlélek által. (Róm. 5, 5.)

Ha a háborúban a tiszték és altisztek elestek, minden további nélkül a legrátermettebb közlegény vette át a vezetést. A *vezetés nem érvényesülést jelent, hanem felelősségérzetet és áldozni tudást.* Így kell ennek lennie a KIE-ben is. Olvassuk csak el az Ap. Csel. 27. részéből, hogy lesz a fogoly Pálból vezető a viharban hányódó hajó fedélzetén!

Humburg Pál szerint *"feladatának határai között Isten minden munkája és minden embere legyőzhetetlen."* Az isteni feladat világos és minden emberre egyaránt érvényes, a mi számunkra elsősorban a falunk és hazánk fiatalembereire, tágabb értelemben az egész világ ifjúságára vonatkozik. Isten megengedte, hogy a KIE-mozgalom az egész világon elterjedjen. Erre csak hálás örvendezéssel gondolhatunk. Semmi köze mindennek az úgynevezett "internacionalizmus"-hoz, hanem a Jézus Krisztus világalomára figyelmeztet bennünket, amelyért könyörgünk mindannyiszor, valahányszor így imádkozunk: *"Jöjjön el a Te országod!"*

III. LELKI ERŐNK FORRÁSAI

Az eddigiekben a KIE-t mint laikus missziói mozgalmat, mint ifjaknak ifjak között végzett evangéliumi szolgálatát jellemeztük. Ezért alapvető jelentőségű lelki erőnk forrásainak kérdése. Ez már az eddigi elmondottakból is kiviláglik.

Ha csak elméletileg tekintjük a dolgot, a KIE-ben végzett szűkebb értelemben vett lelki munka, értelmi nevelés és testnevelés elválasztható egymástól, a gyakorlatban azonban mindaz, amit végzünk, missziói lélegzondozói munka – vagy pedig egyáltalán nem is KIE-munka. Ehhez a lelki gondozáshoz és minden azzal összefüggő munkához pedig nem elég, ha mások elé lelki célt tűztünk ki, sőt inkább minden azon múlik, hogy mi magunk állandóan lelki kútfőkből merítsünk, vagyis más szóval: *nem elég, ha mi Krisztusért dolgozunk, hanem engednünk kell, hogy Krisztus dolgozzék bennünk, mert csakis így dolgozhatunk mi is Ő érette.* Minden igazi KIE-munka - mondottuk – a lelki ébredésre irányul, de csak olyan személyiség által végezhető el, akihez nem valamikor régestrégen ért el egy alkalommal a lelki ébredés fuvalta, hanem állandóan Istennek Krisztusban megnyilvánult kegyelmét érzi és tapasztalja önmagán. Néhány egyszerű bibliai ige irányíthat itt bennünket s egyben fel is tárhat előttünk egyet-mást az

őskeresztység páratlan missziói erejének titkaiból: "Foglalatosaik valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben." (Ap. Csel. 2, 42.)

Az ősi közösség az evangélium hirdetésének eredményeképpen jött létre ("az apostolok tudománya"). Isten kegyelme ezekben és ezekben ébresztett bűnbánatot és hitet, s ezek a hívő tömegek Szent Lélekkel lettek teljesek. Az első nagy lelki ébredés volt ez, Krisztus egyházának kezdete. *Az idézett vers megmutatja az ősi közösség hétköznapiját is s egyben megmutatja az ő és a mi lelki erőnk kútfőirásait is.*

Mint mondtuk, Isten igéje a KIE-munka irányítúje. Ez adja meg nekünk a helyes irányt és tart meg továbbra is ebben az irányban. De ha helyesen élünk vele, állandóan új lelki erőket is közöl velünk. Figyeljünk itt erre a szóra, hogy "állandóan". – Jézus ezt mondja: "Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytalanság az én tanítványaim vagytok". (János 8:31.) Isten igéje az a lelki eledel, amelynek hiányában lelki életünk elsorvad. Az ember nem rágódhat örökké egykori lelki tapasztalatainak foszlányain. Amint Izráel népének a pusztában való vándorlása ide-

Fotó: Sz. J.

jén napról-napra kellett a manna összegyűjtenie, úgy a keresztyén embernek is naponként kell Isten igéjéből erőt mértenie. Ezért hangsúlyozza Világsovétségek elnöke, Mott János dr. már egy emberöltő óta a reggeli "csendes percek" fontosságát. Ha eleven és tevékeny munkatársakat akarunk nevelni missziós munkánk számára, gondoskodjunk arról, hogy fiatal embereink rendszeresen, önállóan olvassák a Bibliát. A közös bibliára nem pótolhatja a személyes bibliatanulmányozást; sőt igazában csak akkor hatásos, ha önálló bibliáolvasók vesznek rajta részt. De nemcsak munkatársaink személyes lelki élete, hanem

missziói munkájuk is a Szentírással való állandó foglalkozásból táplálkozik. Bármily fontos is a kegyelem személyes megtapasztalásáról szóló bizonyágtétel, hosszabb időre önmagában nem elég, hiszen embertársaink nem tehetnek állandóan ugyanolyan tapasztalatokra szert, mint mi. A Bibliában azonban az isteni kinyilatkoztatás minden változatában és minden emberhez egyaránt szólóan feltehető. Természetesen nem egyes bibliai igék gépiesen ismételt formájában. *A hírdetés evangéliumnak először szíveinket (nem pedig agyunkat) kell átjárnia* (Ap. Csel. 2:37), ha azt akarjuk, hogy az örömhírrel szóló bizonyágtételünk embertársainknak szívéhez érjen el. "A lelkiismeret a Biblia nagy előszava" – mondta Bezzel. A helyes bibliáolvasás állandóan szembesít bennünket lelkiismeretünkben a szentséges Istennel s ezáltal leszünk olyan emberek, akik az evangéliumról oly módon tudnak tanúságot tenni, hogy azzal másoknak lelkiismeretét is felrázzák. A helyes bibliáolvasás elválaszthatatlan az imádságtól. *A bibliáolvasás imádság nélkül vagy halott orthodoxiára, vagy színtelen liberáldizmusra vezet.*

Ez mutatja meg nekünk a második nagy erőforrást, az imádságot. Helyesen nevezték ezt a lélek lélegzetvételének. De az Isten igéje nélkül imádságunk is elapadosodnék, vagy rajongásba csapna át. A Biblia és az imádság elválaszthatatlanul egybekapcsolódik. *Sadhu Sundar Singh, a jámbor hindu evangélistor mutatott rá arra, hogy a pogányok azért imádkoznak, hogy az Istenséget megnyerjék maguknak, a keresztyén ember azonban azért imádkozik, hogy minél inkább Istené lehessen; hiszen a keresztyén ember, hála az evangéliumnak, megbizonyosodott arról, hogy Isten javunkat akarja s egyszülött Fiát is azért áldozta fel érettünk, bűnösökért.* (János 3:16.) Istennek egyáltalán nincs szüksége a mi imádságunkra, hanem mi vagyunk azok, akiknek szükséges az

imádság, mert szükséges az Isten. Az imádságban sokkal fontosabb az, hogy Isten szőljon hozzánk, mint az, hogy mi szóljunk hozzá, bármilyen nagy jelentőségű is ez a kiváltságunk. Aki a kitárt Biblia felett összekulcsolja a kezét, mindig átélheti ezt. "Ha tudni akarod, kicsoda Krisztus", - mondja Sadhu Sundar Singh - "olvasd a Bibliát". Ha azonban meg akarod ismerni Krisztust személy szerint, imádkozzál." Az ember nem tanulhat meg másként imádkozni, csak úgy, ha imádkozik. A legjobb imakönyv azonban a Biblia. Itt azonban ismét az a fontos, hogy tudj Isten előtt leborulni kis szóbacskád csendességében. S ahol aztán az ilyen imádkozó emberek összekerülnek, imaközösség jön létre köztük, éppen úgy, mint ahogy önálló bibliaolvasók összejöveteléből az Ige köré gyülekezők közössége alakul ki.

Lelemi erőnknek harmadik forrása a közösség. A lelemi közösség lényege szerint egészen más valami, mint bármiféle emberi közösség, legyen az akár elvi társulás, akár baráti társaság, vagy akár vérrokonság. Ezt csak az tudja megérteni, aki ilyen lelemi közösségnek maga is részese volt. Ez a lelemi közösség pedig, mint már előbb megállapítottuk, mindenféle missziós mozgalomnak alapfeltétele. A KIE-nek csak addig van misszionáló ereje, míg munkálkodó tagjai az Isten igéje körül és az imádságban közösséget találnak. Erre a tükörra nem lehet tökéletesen kielégítő pszichológiai magyarázatot találni, de az Apostolok cselekedetei és azok folytatása mindmáig igazolja annak valóságát. Az ítélezés, becsvágy, hiúság, élvezetvágy (legyen az akár lelemi élvezetvágy is) és a mások háta mögött folyó pletyka tönkreteszi a lelemi közösséget; az önvizsgálat s az elkövetett hiba öszinte beismerése, a szolgálat és áldozat erősíti ezt a közösséget. Végső elemzésben azonban minden lelemi közösség a Szent Lélektől életre hívott csoda. János I. levelében (1:7) határozott kijelentést találunk arra nézve, hogyan kell az isteni világságban járni és a Jézus Krisztus verében megisztulni, minthogy mindez alapfeltétele a lelemi közösség eme csodájának. Nekünk pedig "állandóan" meg kell maradni ebben a közösségben. Ebben a közösségben kölcsönösen gazdagodnak tapasztalataink az Isten igéjében és az imádságban. Sőt bizonyos kegyelmi ajándékok egyenesen a közösségnek szólnak. Mindenesetre igaz, hogy végeredményben mindannyian mint "egyének" kerülünk szemtől-szembe Istennel, mint ezt a nagy dán Sören Kierkegaard minden időkre szólóan hatalmas erővel hangsúlyozta, de az is igaz, amit Zinzendorf gróf nem kevésbé helyesen megállapított, hogy közösség nélkül nincsen igazi keresztyén élet. Ezért van mélyebb értelme és lét-

jogosultsága minden igazi liturgiának s az egyházi és ösrégi rendelkezéseinek, mert a vallási individualizmus, távolabbi hatását tekintve, terméketlen és egyáltalán nem biblikus. A közösség keretében sajátíthatjuk el legkönyebben azt a szilárd keresztyén életrendet, amelyre emberi gyengeségünk folytán szükségünk van. Egy-egy nagy lelki ébredés után különösen a második és harmadik nemzedék érzi ennek nagy szükségét.

A "kenyernek megtörése", vagyis a szentség végvacsora, amelyet Üdvözítőnk szenvedésének és kereszthalálának előestéjén szerezett, az első keresztyének életében sokkal fontosabb szerepet töltött be, mint nálunk manapság. Azt mondhatná valaki, hogy az Úrvacsora ünnepi szertartása nem a KIE, hanem az egyház dolga. Természetes, hogy a KIE nem azonos az egyházzal, de vajon lemondhatunk-e azért ennek a hatalmas nagy erőforrásnak a tanításáról? Sajnos, nagyon fájdalmasan kell éreznünk, milyen nagy eltérések vannak az egyes keresztyén egyházak tanításában éppen ezen a ponton. Ne is feszegetsük ezúttal ezt a kérdést. A hívőknek közössége alapjában véve mindig a mi Urunkkal való közösséget jelenti. A "kommunió"nak, a "közösségnek" ez a kettős jelentése különösen harcok és szenvedések idején érvényesül, akár a közösség, akár az egyes hívők sorsáról van is szó.

Habár négy különböző erőforrásról beszélünk is, valójában egyetlen egy erőforrásról van szó: *magáról Jézus Krisztusról*. A jól ismert angolszász dal így fejezi ezt ki: "Egyetlen forrása minden kegynek", vagy mint egy német ének mondja: "Minden adományod erőt ad, de egyik sem jelent nekem annyit, mint Te magad, Uram, Krisztusom." A Bibliának azok a könyvei, melyek Lutherrel szölvá "Krisztusról tesznek bizonyágot" (Krisztust szólják), az imádság, melyben Krisztus közeledik hozzánk, az a testvéri közösség, melyben Krisztus az Övéinek ismer el bennünket és az Úrvacsora, melyben különösen benső egyesülésre van alkalmunk Vele, mindezek nélkülözhetetlen lelki erőforrások, mert bennünk az élő Krisztus lelkünket áthatja és átváltoztatja. Az Isten "mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?" (Róm. 8:32.)

"Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk..." (I. János 3:2) Az első keresztyének sokkal elevenebb reménykedés, sokkal feszültebb várakozás légkörében éltek, mint mi napjainkban. Csakis így állhattak meg a hihetetlenül súlyos, hosszantartó üldözések közepette. Napjaink harcias pogány szelleme lassanként bennünket is megtanít arra, hogy élő reménység nélkül mi sem állhatunk meg helyünket.

DERÜ

Anyai gondok:

A plébános a tizenkét éves Jézus történetét meséli el hittanórán:

– ...Egy ideig észre sem vették Jézus eltűnését, mert azt hitték, hogy az úti társaságban van. Egy nap múlva azonban rájöttek, hogy nincs velük. Mit mondhatott ekkor Szűz Mária?

Peti felkiált:

– "Jézusmária, hová lett ez a gyerek?!"

Láttam Szent Istvánt!

- Képzeld plébános bácsi, ma a buszon láttam Szent István királyt!
- Az nem lehet!
- Dehogynem! Egy öreg szakállas bácsi találkozott a barátjával és azt mondta neki: "Szervusz, István, ezer éve nem láttalak!"

Aszkézis

- Gyerekek, meg tudná valaki mondani, hogy mi az az askézis?
- Karcsi jelentkezik:
- Az askézis az a majom lába, mert az kéz is...

A rendőr egy pingvint talál az utcán. Beviszi az őrszobára. Meglátja a főnöke.

- Hogy kerül ide ez a pingvin?
- Jelentem az utcán találtam. Mit csináljak vele?
- Vigye el az állatkertbe!
- Másnap a főnök újra ott találja a pingvint az őrszobán.
- Nem megmondtam, hogy vigye az állatkertbe!!? – szól dühösen.
- Tegnap el is vittem, ma pedig moziba megyünk. – válaszol a rendőr.

Egy asszony lép a gyóntatófülkébe és izgatottan kezdi a mondókáját:

– Atyám, nagy az én bűnöm. A hiúság vétkébe estem. Dicsekedtem, hogy az Úr micsoda remek alakkal és szépséggel áldott meg.

A gyóntatópap végignéz az asszonyon és eképpen nyugtatja meg:

– Nem bűn ez kérem, hanem tévedés.

Zene, zene...

- Játsszik valamilyen hangszeren?
- Igen, rendszeresen.
- Vonós?
- Inkább húzós.
- ?
- Harangozó vagyok...

Református testvéreinknél

Úrvacsoraosztáskor körbejár a hívők között a kehely.

János bácsi, mielőtt szájához emelné, bele-néz:

- Tiszteletes úr, dugó van benne!
- A pap összevonja a szemöldökét:
- Dugó, nem dugó, Krisztus vére: vegye be!

A tekintélyes név

- Mi lesz a kisleány neve? – kérdezi a plébános keresztelés közben.
- János, József, Jeromos, László...
- Az atya hátraszól a sekrestyébe:
- Kérek még egy adag keresztvizet!

Válogatta: Nagy Anikó

"Aki hisz az derűs, és derűje Istentől származik" XXIII. János pápa

ERŐT AD A MEGFÁRADTNAK

„Láss meg” és segíts!

Istennek hála nálunk oly mértékű az evangélium hírdetésének lendülete, mint amennyire nem volt közel 4 évtizedig.

Ha körbenézünk egy-egy KIE-csoport programjában, vagy akár saját gyülekezetünk házatáján, - a hiányosságaink ellenére is - számtalan lehetőség nyílik hallani Isten igéjét. Az istentiszteletek ifjúsági változatától kezdve evangelizációs esteken keresztül, kirándulások, számos táborig, mind-mind erre adnak lehetőséget. Valóban csodálatos, hogy Isten üzenete mai formában, érthetően eljuthat hozzánk.

Egy dolog van, ami sokszor kimarad az ilyen tömegmértékű, vagy akár csak ifi-re szabott programjainkból (kissé jellegénél fogva is): a személység, ahol "csak" rám figyelnek.

Arról szeretnék írni, hogy tapasztalataim szerint mekkora igényük van erre keresztény, vagy nem keresztény fiataljainknak; mi szükséges ahhoz, hogy a látszatra fejlődést hordozó, előre döntető "gépvilágunkban", a teljes magányra ítélt embert "meglássuk", felemeljük, segítsük.

Az bebizonnyított, hogy az ember transzcendens utáni vágya minden mással szemben előtérbe helyeződik, akár bevalljuk, akár nem. De mind annak, aki ezen vágyát Istenben beteljesedtetni tudja, ill. azok, akik még nem tapasztalták ezt meg, érzik, hogy szükségük van arra, hogy valahol, valakinek, fontosak legyenek.

Ha a "mindenki különbnek tartja a másikat magánál" Ige igazságára, kérésére tekintünk, egyszerűbbé válik a személyes kapcsolatteremtés, odafigyelés az embertársainkra.

Igy adott helyzetben könnyíteni, ill. oldani tudjuk a "fontos akarok lenni", "szükségem van valakire" ordító hiányát. És természetesen ezen "odafigyelések" alkalmával, ha mi is odafigyelünk a Lélek vezetésére, nem csupán pillanatnyi segítségnyújtást adhatunk, hanem Istenre mutató problémák sorozatának megoldására juttathatunk el valakit.

Mindenkor figyelő, nyitott szívvel és szemmel kell járnunk a körülöttünk élők között, s azon túl, hogy felszínes dolgokról beszélgetünk, vagy olyan alkalmakra hívjuk őket, ahol választ kaphatnak kétélyeikre, problémáikra; szeretettel legálább meg kell próbálnunk segíteni-elbeszélgetni

velük. Lehet, hogy az a szóbanforgó probléma korábban számomra is gondot jelentett, de túljutva ezen, most megoldásnyújtó lehetek, de ehhez el kell mondanom, át kell adnom, meg kell mutatnom. Tehát, imádságaink mellett lépünk is kell. Az "úgy sem fog menni" érzést Istenrel le tudjuk győzni, s megtapasztaljuk: "Aki másokat felűdít, maga is felűdül."

Tudom, sokan arra gondolnak, különböző emberek, más-más háttérrel, számos várt, vagy váratlan szituációban felbukkanhatnak, s legtöbbször pszichológiai képzéssel nem rendelkező, s mégis vár ez a feladat rá.

Ez így igaz. Azonban, ha az az indulat mozgat bennünket, ami Krisztusban is megvan, a találékony Szeretet úgy fog lobogni bennünk, hogy megtaláljuk a módját, hogy úgy szeressük a másikat, hogy akkor, amikor épp szüksége van rá, hogy elbeszélgesünk vele, megteesszük, amikor egy ölelés is felvidítja, megöleljük, vagy ha sír, megvizsgáljuk.

Persze lesz amikor elutasítanak bennünket, vagy mi nyúlunk rosszul valakihez, de ezekből is tanulva fordulhatunk újra testvéreinkhez.

Kívánom, hogy Isten tegyen nagyon találékonnyá Téged, hogy:

„LÁSS MEG” ÉS SEGÍTS!

Bartha Katalin

TUDOD-E?

hogy **miért 8 ágú** a Kálvin csillag, s miért nyolcszögletű minden régi keresztelő medence, egyáltalán, hogy a nyolcas miért jelentős szám? Az üzenete elér a Mindenható Istentől egészen hozzánk: három ága ugyanis a SZENTHÁROMSÁG Istent jelzi, aki átöleli a mindenséget, melyet a NÉGY ÉGTÁJJAL jelölhetünk. Ez már hét lenne, s vajon mi a nyolcadik?

Az RÁD mutat. Feléd irányul, aki épp ott vagy. Mert Isten tervében személyes helyed van, s ezért benne vagy jeleiben is. A keresztelésnél is egyértelmű az utalás a gyermekekre, a keresztelendőre, aki épp akkor kerül bele Isten szövetségébe. Milyen mélyértelmű üzenete lehet egy egyszerű jelnek!

S tudod-e mit jelent a **sákramentum**? Maga a latin szó hűségesküt jelent. Kálvin írja ezt róla: „Amint az újoncok a katonai esküvel a vezér iránti hűséget fogadnak,

s magukat katonai szolgálatra elkötelezik, úgy mi is a szent jegyekkel Krisztust vezérünknek valljuk.”

Két sákramentumot ismer a protestáns egyház, amelyet Jézus szerzett: a KERESZTSÉGET és az ÚRVACSORÁT. Mindkettőhöz komoly fogadalomtétel szükséges. Nem tudom igazán belegendoltál-e már, hogy minden úrvacsoránál hűséget fogadsz, s egész életed odaszánását hálából?! Ez is egyfajta hűségeskü. Megtartod-e? Tudod a katonaságnál az engedelmesség az alapfeltétel. Lehet, hogy a Krisztushoz tartozás emlékeztető jegyeit ugyanennyire halálosan komolyan kéne venni? Mert Krisztus is engedelmességet követel. Erre emlékeztet minden sákramentum.

Ablonczy Margit

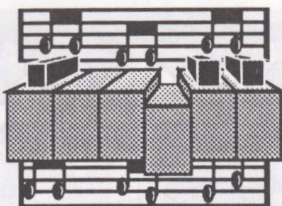
EGY SZÉP NAPON

Mindig az elhányt bádogkanalat,
a nyomorúság lim-lom tájait kerestem,
remélve, hogy egy szép napon
előnt a sírás, visszafogad szeliden
a régi udvar, otthonunk
borostyán csöndje, susogása.

Mindig,
mindig is hazavágytam.

Pilinszky János

ÉNEK

ZENE

Már az előző számban ígértem, hogy néhány gondolatot, ötletet fogok írni többek kérésére az éneklés vezetéséről, ill. tanítási módszereiről az ifjúsági órákon.

"VEZESS"! Ez az újság címe is, ami felhívás arra, hogy tanulj meg minél több mindent vezetni az ifjúság életében. Az éneklés örömteli pillanatai az életnek, a különböző alkalmaknak, főleg ha jó a vezető. Ki alkalmas erre a posztra? Adottság kérdése is, mert akinek nincs jó hangja, nem tud tisztán énekelni, nincs ritmusérzéke, annak nem is ajánlom, hogy próbáljon meg olyan feladatot megoldani, ami számára lehetetlen. De biztos, hogy minden csoportban vannak olyanok is, akik erre alkalmasak. Tehát legfőképpen azok számára szeretnék most néhány tanácsal, ötlettel szolgálni.

Ha egy csoport összegyűlik és rászánja magát az éneklésre, akkor valakinek el kell kezdenie az éneket. Vezetnie kell a dolgokat, határozottan, lehetőleg tisztán énekelve. Az éneklés vezetését ahhoz mérten kell szigorúan venni, hogy kik, és hányan gyűlnek össze. Ez lényeges, mert ha csak kevés ismerőssel állunk össze, lehet szabadabban, halkabban is énekelni, de ha már többen vagyunk, ez megengedhetetlen. A vezetőnek határozottan, érthetően, hangosan, bátran kell vezetnie az éneklést. Ha gitáros énekekről van szó, érdemes annak vezetnie az éneklést is, aki gitározik, hogy ne legyen nagy keveredés. (Gondolom azt már mondanom sem kell, hogy aki vezet az éneket, ismerje azt.)

Nagyobb kérdés az énekek tanítási módszere. Szándékosan írtam többes számba "módszerei"-t, mert erre nincs egy "szentírás", hogy így, és csakis így lehet éneket tanítani. Meggyőződésem, hogy nincs két olyan ember, aki tökéletesen ugyanúgy tanítana bármit is. Így én is csak ötleteket, tanácsokat tudok adni, véleményem és eddigi tapasztalataim alapján.

Hogyan tanítsunk tehát az ifjúsági órákon gitáros ifjúsági éneket? Az első nagy teendő az

énekekkel, hogy aki azt tanítani akarja, ismerje meg jól, tanulja meg tökéletesen. Ha ez megtörtént, akkor lehet csak elkezdni a tanítást. Ajánlom, hogy akármekkora csoportról is van szó, először mutassuk be az egészet, énekeljük el, hogy hallják azt, hogyan hangzik az ének. Ezután pedig kezdjük el tanítani. Most 3 különböző formát írok le: 1. ha rövid az ének; 2. ha 1 versszakos, de van benne refrén; 3. ha hosszú, több versszakos.

1. Ha rövid az ének, akkor lehet egészen egyszerűen ismételtetni (esetleg egy-két nehezebb hangközt külön, lassan is elénekelve). Akár gyors, akár lassú az ének eredeti tempója, mindenképpen egy mérsékelt tanuló tempóban kezdjük énekelni, mert így biztosabban meg lehet jegyezni a pontos ritmust, dallamot, szöveget. Ha már jobban megy, fokozatosan lehet növelni a tempót.

2. Ha 1 versszakos, de van benne refrén, lehet egyből a refrénnel kezdeni a tanítást - mert általában azt könnyebben megjegyzik - és utána rátérni a versszakra. A refrénre ki lehet találni valamilyen ritmikus tapsolást, ami megkönnyítheti a pontos ritmus elsajátítását. A tempót itt is fokozatosan szabad csak gyorsítani.

3. Ha hosszú az ének, és ráadásul több versszaka is van, akkor csak abban az esetben kezdjük el tanítani, ha több idő áll rendelkezésünkre. Mindenképpen az első versszakkal, ill. refrénnel, a 2. pontban leírtak alapján ajánlom kezdeni, mert utána könnyebb lesz a már ismerős dallamra ráénekelni a többi versszak szövegét. (Természetesen itt is egy lassabb tempóban kezdjük a tanítást.) Ajánlom, hogy az énektanítást mindig az ifjúsági óra elején történjen, hogy a végén át lehessen ismételni. Egyszerre csak egy új éneket tanítsunk! (mert különben könnyen összekeveredik minden).

Énekeljeteek minél többet, ismerjeteek meg újabb és újabb dalokat, bővítséteek ismereteiteket, repertoárotek!

Hikisch Zoltán

ÚT A TELJESSÉG FELÉ

A VEZÉREMBERRŐL

Négyféle vezetőember lehet az ország élén: Prokrasztész, Napóleon, Samu bácsi és Szolón.

Prokrasztész egy elgondolás híve, melybe nemzetét belekényszeríteni akarja, ha török, ha szakad.

Napóleon szenvedélyes játékos és akár nyer, akár veszít, mindenképpen tékozol.

Samu bácsi úgy ül az uralkodói teremben, mint egy fűszerboltban, dekákkal és garasokkal ravaszodik.

Szolón az isteni ihletre figyel, minden tette az örök mértékből ered és országa virul.

FÖLDI ÉS ÉGI HATALOM

"Amit nekem adsz: mindenkinek adod", hirdeti a földi hatalom.

"Amit mindenkinek adsz: nekem adod", hirdeti az égi hatalom.

AZ ORSZÁGHOZ

Amelyik nemzet fölényben akar lenni más nemzetek fölött: hóhérná, vagy bohóccá válik.

Nemzetük életét elmcasarastják, kik nemzetük valódi, vagy vélt erényeit hangoztatják s a kíméletlen bírálatot túrni nem akarják.

A legnagyobb csapás, ami egy népet érhet, ha egyoldalú irányítással az ítélőképességét tönkreteszik. Az ilyen nép elzüllick és mennél vásáribb kalandor nyúl érte, annál könnyebben odadobja magát. Nincs az a kívülről jövő veszedelem, végdúlás, évezredes elnyomás, mely ezzel fölrne.

A JELENKORRÓL

A pénz, vagyon, rang, érvényesülés mindenek felett való becsülése, az ökonomizmus, amit a mai ember a legteljesebb realizmusnak lát: tulajdonképpen idealizmus, ha negatív és parodisztikus módon is. A pénz nem étel, nem ital, nem ruha, nem műtárgy, alapjában véve hasznavehetetlen valami, tulajdonképpen nincs, csak pusztá idea és ideál; s ennek a fiktív dolognak gyűjtögetését

tekinti a mai ember teljes józanságnak. A felgyűjtött vagyon, mely a szükséglekten túl-burjánzik, csak nyűg és gond, s előbb-utóbb kicsúszik gazdája alól, úgy, hogy a szükséges sem marad meg. A rang eltávolít minden elviselhető emberitől, értelmetlen korlátokat emel, melyek gyűlölséget és irigységet szítanak. Az érvényesülés nem vezet sehova, mert ezen az úton mindig van tovább és még továb, az érvényesülési vágy elviselhetetlen viszketegetség, mint a bőrbaj. Ráadásul a mai ember a legködösebb közösségi elvekből rakásra gyűjti magára a képtelen bilincseket. A rögeszmék és indulatok zúrzavarában emberevő bálvány lett a közösség, nemzet, faj, nép, otthon, közbiztonság, köteleesség, határaink megvédése, életszínvonalunk emelése, kultúránk terjesztése. Ha körülnézel: tilalom, kényszer, jelszó, zsbvásár, mákony, maszlag, propaganda, haszonlesés, törtetés, rémület, bizonytalanság.

Rendszereink túrhetetlenségét a mai ember maga legjobban nyögi és valami fellengzős kultúra-tisztelettel akarná ellensúlyozni: mindegyik háborúzás durrogó, rotyogó, trágyaszagú fegyverekkel a régi fényes fegyverek helyett, míg a ganaj-kor embere ki nem pusztul. Aki az egész földgolyóból pócegödröt csinált, most belefullad.

Mit lehet tenni a trágya-özön ellen? Orrunkat befogni, semmi egyebet. Mert aki valamelyik ganaj-tornyot le akarja bontani, csak egyik helyről a másikra hordja és közben maga is szaporítja a rondaságot. A trágya-özön magától fog lefolyni, lassan, míg a trágya-korszak embere az utolsóig bele nem fullad. Aki bármilyen iránynak, rendszernek, emberi kigondolásnak szívvel-lélekkel behódolt, azt elborította a trágya-özön; aki a tiszta érzést, szabad látást, örök mértéket őrzi, bárkában lebeg a trágya-özön felett. S ahogy a vízözön után megjelent az égen a szivárvány, jelétül, hogy vízözön nem lesz többé: majd megjelenik az égen a tiszta fehérnemű, jelétül, hogy trágyaözön nem lesz többé.

NOÉ BÁRKÁJA

A sötétbe-merülés, általános pusztulás, egyetemes kinszenvedés ellen mit tehetsz? semmit és mindent. Ez a semmi és minden: ha saját érzéssel nem veszel részt a sötétségben és megterem-

ted önmagadban a teljes-emberség állapotát: nem vágyaiddal, hanem az örök mértékkel vezetted magadat. Az áradat bármerre sodor: nyomorba, jómódba, kényszermunkára, harctérre, vezetőhelyre, veszthelyre: ne törődj vele; a sötét hatalom nem adhat neked semmit és nem vehet el tőled semmit, ha az egyedül-érvényes mérték működik benned. Odaveszhet kényelmed, vagyonod, egészséged, szabadságod, életed: mind ezt úgyis elveszítéd előbb-utóbb, a sírba nem viheted magaddal; de a mélyedben rejlő tökéletes mértéket nem sértheti még a világgusztulás sem, ezért kívánj hozzáigazodni. Az örök mértékre bízd magad: ez a Noé-bárka a mindent beborító áradat fölött.

Embértársaidért nem tehetsz többet, mint hogy az egyetlen menekülési módot tudatod velük. Erőszakkal megmenteni senkit sem lehet, amikor az özön mindent beborít.

Nem igaz, hogy özönvízkor a tömeg a Noé-bárkára akar felkapaszkodni. A Noé-bárka látszik a leggyöngébb, legegységűbb tákolmánynak, melynél egy bokor alja is többet ér.

A HASZONLESŐ VALLÁSSÓSÁG

Olyik ember a vallásosságot cseréüzletnek nézi: az ember kötelessége, hogy jól viselkedjék, Isten parancsainak és az előírt szertartásoknak eleget tegyen; Isten dolga, hogy az embert ugyanolyan arányban lássa el földi javakkal, amennyire jól viselkedett, a parancsokat követte, a szertartásokat elvégezte. Észert a legvallásosabb és legjobb embereknek kéne leggazdagabbnak lenni, s a vallástalanoknak és törvénszegőknek nyomorgni kellene.

Aki úgy vallásos, hogy cserébe hozzájusson a sóvárgott javakhoz: máris bebizonyította kapzsiságát és érdemtelenességét. Isten jósága nem hízlal, da és nem jótékonyossági intézmény. Az isteni szeretet változatlan sugárzása semmihez sem hasonlít kevésbé, mint a jótékonykodáshoz, a vágyak kielégítéséhez. Ha vágyaid közül ki tudsz bontakozni, akkor éred el Istent.

FELEKEZETIÉSSÉG

Sokan vannak lelkes és harcos katolikusok, protestánsok, izraeliták, kik Istent csak félig-meddig hiszik és vallásuk dogmáiban egyáltalán nem tudnak hinni, mindamellett ököre mennek felekezetükért. A mozdonyból csak a kazánt vállalják, mely robbanékony, de a kerekeket nem, melyekkel járni lehet.

A KÍVÁNSÁG, MINT VESZÉLY

Az egyéni-embernek az élvezet, a haszon látszik legkellőbbnek; nem különbözteti meg az élvezetést a jótól, a hasznót a céltől. Még az emberiség sorsának javítását is úgy képzeli, mint mennél több embernek mennél kellemesebb állapotba helyezését. S az üdvösséget az élvezetre és haszonra irányuló kívánság lidércének szétfoszlása.

A kellemességnek és haszonnak kívánása semmi egyéb, mint testi mívoltodból feltörő elemi igény; ne hagy, hogy lelked is behódoljon.

AZ ANGYAL VÁLASZOL

Az új templomnak nincsen fala, mert mindig nő. Mosoly, beszéd, alkotás az ember jellemzői. Ő járt a tengeren és egy kert mégis sírni látta Őt. Végtelen örömben fogantattál a világ kezdetekor. Az igazi szabadság, szolgálat. Urunk, szüless meg általunk. Minden tettet áldozat, ha nem magadért teszed. A te imád a munka. Az ima a szárnyatlanok szárnya. Kérdésed tüze hozza létre a választ. A kérdezők kedvesebbek Őelőtte, mint a tudók. A hit élő, alakuló erő.

A csíra a mag halála.
Hinni csak tettel lehet, tenni csak hittel.
Az imádat nem más, mint az egység Vele.
VEGYÉTEK! EGYÉTEK! TEGYÉTEK!
Ne a rosszat javítsd, a jót fokozd.
Az Ige testté lett s a test Igévé.
FÉNYSZÍV
Mi általa, s Ő általunk.
Nincs szebb annál dicsérni Őt!
Emeld fel szívedet Őhozza.
Ki olyan, mint Ő?
Megrészegetni Istenben.

A júliusi Örömhír című evangélikus televíziós műsorban egy felnőtt leány keresztelését lehetett látni. Ebben még nincs semmi különleges. A lelkesen viszont nem volt Luther-kabát, mégcsak zakó sem! Ez a látvány többeknek sok volt: "Mégiscsak túlzás így keresztelni, és ezt még a televízióban is bemutatni".

A megvágott, néhány másodperces jelenet valójában nem tudta érzékelteni, hogy itt egy rendkívüli eseményről van szó. A helyszín a csorvási evangélikus templom. Ez a gyülekezet csoda, hogy még létezik. A Viharsarok talán legviharosabb községe Csorvás volt. A gyülekezet papíron 1600 lelkes, de a nyolcvanas évek elején volt például olyan időszak, amikor évekig nem volt templomi esküvő, konfirmáció és évente esetleg egy-két keresztelő volt. Ez a gyülekezet viszont minden baj ellenére élni akar. Isten az ilyen szándékot megáldja. Szóval, egy szép, napos júniusi vasárnap délután az ósagárdi ének- és zenekar tartott nálunk zenés evangélicizációt Győri János Sámuel

vezetésével. A kezdés előtt a zenészek komolyan imádkoztak az udvaron az alkalomért: "Uram, legalább egy ember!" Kezdekor a hallgatók alig voltak többen, mint az eladók. Mégis közben megtelt a templom. A végső után egy lány odajött hozzám beszélgetni. Elmondta, hogy nagyon fontos volt számára ez a délután és szeretne megkeresztelkedni, mikor lehetne? Láttam, hogy Isten valójában munkálkodik az ő szívében, és a találkozás megtörtént. Eszembe jutott az etióp ember esete Fülöppel: "Mi akadály annak, hogy megkeresztelkedjem?" (Csel 8,36) Ebben a szent pillanatban semmi akadályát nem éreztem a keresztésnek. Ő még hazaszaladt Édesanyjától engedélyt kérni. Miután megjött, még sok mindent megbeszéltünk. Azután következett az ünnep. Hogy örültek az ósagárdiak is! Ötven fiatal letelepedett az oltár elé, hangfalak, zsinórok közé. Mivel én akkor egy másik falu-

ban laktam, nem volt nálam az Ágendám és a Luther-kabátom. DE ISTEN OTT VOLT! És Ő hatalmasan cselekedett. Kiárasztotta szeretetét ránk túláradó módon. "Isten nagyobb a mi szívünknel!" (1Ján 3,20) De nagyobb a templomnál, keresztvíznél, Luther-kabátnál és minden rendtartásunknál.

Természetesen Ő nem a rendetlenség Istene. Ő általában a tér, idő és anyagi világunk kereteit elfogadja, de Ő hatalmas és szabad Isten. Nem lehet semmiféle keretbe beszorítani. Ő mindent alárendel a szeretetnek, az ember megmentésének. Meg kell értenünk, hogy Ő nemcsak a megszokott vallásos, templomi keretek között tud és akar munkálkodni. Hiszen és tapasztaltam, hogy a templomban is működik, ha beengedik, de ha a templomosok nem érik el az evangéliummal a templomon kívü-

lieket, akkor Ő kimegy a templomból, akár még a bezárt templomajtó küszöbe alól kifolyó életadó vízként is! (Ez 47) "Akiket a Fiú megszabadít, azok valósággal szabadok". (Jn 8,36) Szabad Isten, szabad gyermekeiként kell

INGUJJBAN KERESZTELTEM

gondolkodunk és cselekedünk. Isten vállalja kereteinket: test, jászol, család, templom, társadalom stb. De bármikor, szabadon átlép ezeken az EMBER érdekében. Még egy állapot megmentése érdekében is félretesszük a templomot, ceremóniát - mondta Jézus. Hiszen a templom és a ceremónia nem önmagáért van. Minden értetetek van, írja Pál. Minden azért van, hogy igazabb emberek legyünk. Ha ez pedig nem történik meg, Isten elveti a templomozásunkat. (Ám 5, Ezs 1,10-17) Jézus sír az ilyen templomozáson. Sőt a legszentebb isteni ajándékok válhatnak átokká és ítéletté így. (1Kor 11,27-32) "Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét és nem égőáldozatokat!" (Hós 6,6) Hát, ezért mertem abban a rendkívüli helyzetben ingujjban keresztelni Csorváson.

Szeverényi János
Evangélikus Élet 1990. november 4.

BIBLIATANULMÁNYOZÁS A GYAKORLATBAN

I fűsági hetek ideje van, ezért a következő bibliatanulmányozás legyen a KÉZIRATOS BIBLIATANULMÁNYOZÁS.

Ez a régies hangzású név valóban vissza akar bennünket vinni abba az időbe, amikor még nem volt vers, fejezet-beosztás a Bibliában, hanem „egy az egyben” íródott le minden könyv. Az eredeti (a legrégebb) kéziratok még mondat és szóközt sem tartalmaztak, hanem írdtak folyamatosan, megszakítás nélkül. Sőt az eredeti héberben még a magánhangzók sem szerepeltek, hanem csak mássalhangzókkal írtak le mindent. Kíváncsi lennék mennyi idő alatt fejtet meg ezt: kzdtdn trmтт stn z gt s fldt...

Ennyire azért nem megyünk vissza az időben, de a kéziratoss bibliatanulmányozás segít, hogy kicsit másképpen lássuk és értsük a Bibliánkat.

Egy jól gépelő embert meg kell kérni arra, hogy folyamatosan, megszakítás nélkül (tehát vers és fejezetbeosztás nélkül) gépelje le azt a bibliai könyvet/levelet, amit tanulmányozni szeretnétek. Ezt annyi példányban kell lefénymásolni, ahányan csak együtt vagytok, hogy mindenkinek legyen egy saját kéziratoss példánya. S most kezdődhet a tanulmányozás.

1) Mindenki olvassa el figyelmesen egyszer - végig!

S utána beszéljétek meg milyen benyomást hagyott bennetek az olvasás után. Szomorú a könyv /levél, vagy biztató, örvendező, vagy...

2) Különböző kérdéseket lehet feltenni, de a legfontosabb:

HÚZD ALÁ VÉGIG, AZOKAT, AMIT ISTEN TETT ÉRTE!

(a bibliatanulmányozás során igen jó, ha egész színesceruza készlet áll rendelkezésre, s minden kérdésnél egy másik színt használva - lehet váltogatni egymással - sok mindent ki lehet emelni belőle...)

Ezt is beszéljétek meg, s együtt csodálkozzatok rá Isten hatalmas tetteire!

3) Próbáljátok *ti magatok felosztani* a szakaszt értelemszerűen, s indokoljátok döntéseiteket! Ez abban segíthet, hogy kisebb szakaszokat jobban lehet érteni önmagában és összefüggéseiben is. (Igen lényeges, hogy a vers és fejezetbeosztás nem szent, csak a segítség miatt, eligazodás miatt alkalmazták. Sokszor más épp ezért a római katolikus és a protestáns,

vagy a régi és új fordítás beosztása is). Önállóságra, áttekintésre nevel, s segíthet az elmélyülésben! Kizárja a szektás verskiemelést!!

4) Egy másik színnel lehet jelölni: **AMIT A KÖNYV/LEVÉL SZERINT NEKÜNK KELL TENNI!**

Igen jó, ha megértve azt, amit Isten már megtett értünk, mi magunk is ráébredünk: Mi az, amit én tehetek? Sokszor egészen más, mint amit gondolunk, ezért jó ezt is külön megbeszélni.

5) Érdemes külön jelölni mi milyen időben fogalmazódott meg: **MI AZ AMI MEGVOLT, MI AZ AMI MOST VAN, MI AZ AMI IGÉRET MÉG!**

Ezek mellett elcsendesedve ráébredhetünk az alkalmas idők vonatkozásaira, s arra, hogy ami elmúlt, azon nem lehet már változtatni. csak mi változhatunk!

6) A következő lépés lehet a vázlatkészítés egy külön papírra: a **MAGYARÁZÓ SZAVAK,**

AZÉRT ÉS MERT egymásutání kifrása. Miből mi következik Istennél?! Hogyan cselekszik Isten, s mi a következménye...

- 7) Fontos lehet az **ELLENTÉTEK ÉS PÁRHUZAMOK** kiemelése valamilyen színnel. Mi mivel függ össze, mi minek az ellentéte. Csodálatos, hogy Isten logikája mennyire más!
- 8) *Sokszor szereplő szavak* kiemelése, esetleg nevek aláhúzása, ennek is külön üzenete lehet. (A múlt nyáron megdöbbentünk, hogy a rövid Kolossé levélben KRISZTUS neve 25x fordul elő így, csak a maga méltóságában Jézus eredeti neve nélkül csak a feladata, a mindenekfelettvalósága emlegetésével. Pál egyébként is nagyon szereti Krisztus nevét, sokszor fordítva is mondja ezért: Krisztus Jézus. Ez mind azzal a jelentőséggel bír, hogy az ő számára Jézus Istennel volt egyenlő, aki mindent megtehet, aki minden előtt volt, s aki mindeneken ítéletet is tart.)

9) A **FELTÉTELES MÓDOK** használata is külön hangsúlyt, külön tanulmányozást igényel. Miért és hol használ a szerző ilyen módot.

De nem is folytatom, mindenkinek lehet saját ötlete is, csak elindítani kívántam, hogy sokkal gazdagabban érthessék azt a kijelentést, amelyet Isten a kezünkbe adott.

Igen jó, ha a vezető (csoportvezető) előre készül kérdésekkel, a könyv/levél kortörténeti bevezetőjével, a könyv/levél szerzőjéről néhány adattal, stb.

A különböző megközelítéseket lehet naponta változtatni, s így a hétvégére lesz igazán „teljes” az ismeret.

Sok gazdagodást kívánok nektek Isten Igéjének tanulmányozása közben nyáron is.

Folytatjuk.

Ablonczy Margit

Sötét van Szerbiában.
Szállunk megrettenve,
szoruló szívvel
ez iszonyú éjszakában.
Nem jön a hajnal,
a reményt adó.
A szem és a kéz
nem hazudik.
Mindenütt ellenség,
Bűnös mind, aki más.
Üres az utca,
üres a kéz
és üres a szív is.
Dermesztő, félelmes halál.
Mindenki mindenki ellen.
Szép ez a vidám régió!
Ellenség és bűnös mind, aki MÁS.
Mert szlovén vagy,
horvát, makedón,
albán muzulmán,
szerb ortodox,
nyakas magyar,
buta tót,
durva orosz,
és büdös román!
Megrettenve,
szorult szívű,
fészkéből kivert fecskéként
szállunk a szerb éjszakában.
Nincsen hová,
nincsen miért, kihez.
Van-e még Isten, ki befogad?

Könyörülj rajtunk,
Bűnösök Barátja!
Küldj FÉNYT,
küldj MELEGET,
ez iszonyú éjszakába.

Szeverényi János
1993. május 26. Szerbia

Fotó: Sz. J.

Az ifjúsági evangelizáció

„Barátaim és tanítóm, nemegyszer hallottam, az utóbbi időben pedig még többször is lehet hallani, hogy nálunk Isten papjai, különösen a falusiak, mindenfelé sítva panaszkodnak, hogy kevés a jövedelmük, és alacsony sorban vannak, és egyenesen azt állítják, még nyomatásban is, hogy ezentúl nem magyarázhatják a népnek a Szentírást, mert kevés a jövedelmük és ha jönnek a lutheránusok és más eretnekek, hogy elcsalogassák nyájukat, hát csak csalogassák el, mert nekik kevés a jövedelmük. Uramisten, gondoltam, adjon az Isten nekik több jövedelmet, ha ez az ő számukra mindennél fontosabb (mert az ő panászuk is jogos), de igazán mondom: ha ebben hibás valaki, akkor félig mi vagyunk a hibások! Mert igaz, hogy nincs ideje a papnak, és jogosan mondja, hogy örökké a munka meg a szertartások terhe alatt nyög, de azért mégsem örökké, azért mégiscsak van egy egész héten egy órája, hogy eszébe jusson az Isten is. És a munka sem tart egész éven át. Gyűjtsön össze magánál egy héten egyszer, estefelé, először csak néhány gyermeket - ha meghallják a szülők, ők is kezdenek eljágni. És nem kell erre a célra termeket építeni, egyszerűen a házába fogadja őket; ne féljen, nem piszkálták össze a házat, hiszen csak egy órára jönnek össze. Aztán nyissa ki előttük ezt a szent könyvet, és kezdje el olvasni, bölcs szavak nélkül, kérdések nélkül, fölténykedés nélkül, meghatottan és szelíden, ő maga is örüljön, hogy olvas nekik és hogy hallgatják, megértik őt, maga is szeresse ezeket az igéket, csak ritkán álljon meg, hogy megmagyarázza egyik-másik, az egyszerű embereknek érthetetlen szót, ne féljen, mindent megértenek, mindent megérti a pravoszláv szó!”

(F.M. Dosztojevszkij: A Karamazov testvérek - Zozsima sztarec -)

Testvéreim, az evangelizáció nem módszerek kérdése. Nem függ épülettől, pénztől, szervezéstől, az aktuális rezsimtől. Az evangelizáció Isten jelenléte az ember életében, mely egyszerű, sugárzó, hiteles és meggyőző.

PÜNKÖSD: „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkeimmel! - mondja a Se-regek Ura.” (Zak 4,6)

Témánk esetében is célszerű a forráshoz, Jézushoz visszatérni.

Jézusnál meghatározó a TELJESSÉG igénye, szemlélése, képviselése.

Nincsenek különleges, pénztől, reklámtól áthatott kampányai. Természetes, egyszerű, hiteles, bármily nagy dolgokat cselekszik is. Ezért tudnak ráhangolódni. Ahol Ő van, ott történik valami. Ha tetszik, evangelizál még az alvása, étkezése, sétája is. Mert idegeiben, rezdüléseiben hordja Isten. Jellemző rá a KILÉPÉS: ott van, ahol az emberek! Megdöböntett az a tény, hogy az evangéliumok szerint Jézus legtöbbször szekuláris helyeken találjuk: utcán, kikötőben, kútnál, házakban, lagzi-ban, erdőn, réten, tengeren stb... Ahol az emberek élik napjaikat. Rá nem az „egy-helyre-harangozás” jellemző, hanem mindenek számára ELÉR-HETŐVÉ teszi magát. Nem várja meg a bűnösök megtérését, hanem eléjük szalad. Kimegy hozzájuk! Nem győzköd, nem mennydörög magas szövegekről, hanem letelepszik, földre ül, figyel, megért, beszélget. VELE LEHET BESZÉLGETNI! Nincsenek receptjei! Evangelizációjánál annyi módszere, ahány ember! Mindenkinél mindennél! Értjük-e és tesszük-e ezt mi eléggé? Jézus nem

korlátozza tudathasadásos módon az evangelizációt időpontokra, helyekre, módszerekre. Ő, vagyis a Valóság, a Teljesség ezeknél sokkal több, más. „Isten nagyobb a mi szívünkénél.” (I Ján 3,20)

Nagyobb a templomnál, felekezetenél, Bibliánál, superstar evangelizátoroknál.

„Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék.” (Kol 1,19)

„Krisztus által minden embert TELJESSÉGRE jutassunk.” (Koll,28)

A hívő zsidó nem választja szét a „szentet” és a „profánt”.

Jézusnál a profán szentté válik és a szent profánná. Jézusban nincs vallásos én és egy „normális” hétköznapi én.

„Végtelen szeretek, mindenem adom, és belehalok:

örökkön e perccé élem én, adakozva kitárulok, kifosztva elmerülök.” (W.S.)

Jézus csak addig fogadja el a kereteket, amíg az élet teljességét segítik. „Az élet él és élni akar.” (Ady) Isten szabad Lelkének semmilyen hivatal nem szabhat medret. Isten kilép és átlép. Ha zárt a templom, akkor a küszöb alól folyik ki a világba. Átöleli a földet. Isten a világot szereti és ebben senki és semmi sem tartóztathatja föl. Még az egyház sem. Ez volt a legnagyobb skandallum Jézusnál.

„Az ima a szárnyatlanok szárnya”. Megtörténhet, hogy életed válik imává, hogy mint a sas szárnyrakelsz, szabadon szemléled és aktív szeretettel átfogod a falakkal, határokkal elválasztott

embereket. (vallási, kegyességi, nemzeti, világnézeti, felekezeti stb. határok)

Nem erőlködsz, hanem szabadon szárnyalsz, taposod a kigyó fejét, jársz a tengeren! Mert Ő benned él, mozog, az Ő gondolatai, érzései vannak benned. Kezedben, lábaidban, szemedben is Ő lakozik és mozog, mozgat. Szabad ímszárnyalásodban, gyakorlati istendicsőítésedben hordozod Őt. Amikor már eljő az az állapot (Jn 4), hogy Lélekben, vagyis igazságban, valóságban dicsőítet Őt, folyamatosan megélve, a világ elé élve Istened mentő, gyakorlati szerelmét, életed, hétköznapjaid, gesztusaid, szavaid, cselekedeteid válnak imává, istentiszteletté (Rm12), folyamatos, naponkénti keresztiséggé, bapuzimává (Rm6), megtőrettetésé, kenyérré, cselekedve, Ő általa folytatva, megtestesőlvé Vele, megittasulva isteni szerelmmel, a szeretet hétköznapj, pőz nélküli rabszolgájaként.

Isten az emberben nem elsősorban térítendő bűnőst lát, hanem képére és hasonlatosságára megálmodott és megalkotott szeretet lényt, aki hiányzik neki, mert „magára nézve” teremtette az embert, szeretetből szeretetre. Ebből következik, hogy a címben megadott témát, az ifjúság evangelizálását nem értelmezhetjük valami térítő akcióként.

Hitem szerint az egészséges ifjúsági munka figyelembe veszi a fiatal teljes személyiségét, személyét (Lk 2,52; I. Thess 5,23) ezzel összefüggésben a missziói parancsot úgy teljesíti, hogy messzemenően komolyan veszi a fiatalok természetes igényeit és sokszor fájó szükségleteit.

Az egészséges ifjúsági munka (evangelizáció) alapvetően laikus jellegű. „Fiatalokat fiatalok által Krisztushoz vezetni.” Nincs ennél természetesebb és hatékonyabb evangelizáció. tudomásul kell venni azt a kiáltó tényt, hogy a fiatalok zöme a „falakon kívűl” van. Nincs kapcsolópontjuk egyházhoz, Bibliához, Istenhez. A szeretet kimegy hozzájuk. Ennek egyik legjobb módja a teljes személyiségnek megfelelő program. Isten nem nyugszik bele a többség kintma-

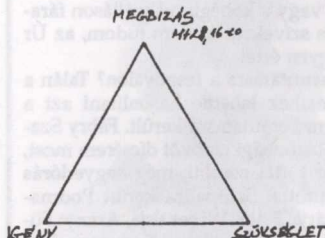
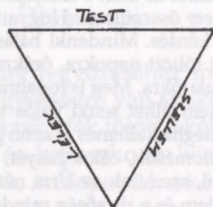
radásában. A széles úton halálbamenetelő tömegről Jézus nem zsolttáros szent haraggal, nem önelégült kegyes kegyetlenséggel, hanem összetört, szenvedő szívvel beszélt és felemeltetett, hogy MINDENEKET magához vonjon!!

Lelkészcenurikus gyülekezeti strukturánk nem bibliikus és ezért nem is hatékony eléggé. Az egyház, Krisztus teste élő test, melyben mindenkinek van funkciója. (Kor 12) A lelkes nem is tudja, és nem is kell elvégeznie az összes feladatot. A lelkes mindenek szolgája, aki segíti a gyülekezeti munkásokat, koordinálja a réteg és a csoportmunkát. Hirdeti szóval és cselekedettel az Igét és azon van, hogy nélküle is menjenek a dolgok. Kiválaszt, kiképez és segít. (II. Tim 2,2) Gondoljunk újra csak Jézus példájára, aki már kezdetnél kiválaszt 12 munkatársat, nem megtérít őket először, hanem életközösségre hívja őket, értelmis programba szereti be őket. Milyen nehéz is volt ez sokszor. Jézus elég hamar elrendezhette volna őket valami öt perces kemény térítéssel vagy egy megtérteket gyártó, egy fazonú csendeshéttel. E helyett kínlódik velük évekig és a végén is úgy tűnik, hogy nincs gyümölcs, hiszen 3 éves apostolképző után az egész „szent” csapat széjjelszalad, félnek, átkozódnak, tagadnak és egy még ráadásul öngyilkos is lesz. Még a mennybenmenetelkor is „némelyek kételkednek”. Micsoda társaság, micsoda botrány! Ilyenekre bízni a világ evangelizálását. meg kellett nekik is és nekünk is tanulni, hogy Ő nagyobb, Ő a nagy. Nem mi evangelizálunk, szőszéket rázva, szíveket összetörve, kifacsarva, hanem Ő a nagy evangelizáció, de nem úgy ahogy mi gondoljuk. Nem a légy tartja a plafont. Ha figyelembe vesszük a fentieket, úgy gondolom végezhetjük bátran, bárhol szolgálattunkat, mert az Ő aktuális vezetése, irányítása fontosabb lesz mint a mi szempontjaink, receptjeink, látásunk.

Szeverényi János

Tahi, 1993. június 1.

Evangelizációs munkakonferencia

SZÍNJÁTSZÁS

Beszámoló a KIE I. Országos Színjátszófesztiváljáról

A nagymúltú és mindmáig kedves Kiskőrösi Evangélikus Egyházközség volt a vendéglátója az április 23-25 között megtartott keresztény ifjúsági színjátszó fesztiválnak. Tágas, színpaddal és karzattal ellátott, 400 személyes gyülekezeti ház várta az ország különböző részeiből érkező ifjakat. Péntek délután egymásután érkeztek csoportok Veszprémből, Budapestről, Dunavarsányból, Debrecenből, Nyíregyházáról, Szarvasról, Békéscsabáról, Orosházáról. A felsorolást Csengerújfalú 15 fős csoportjával illet volna kezdenem, hiszen ők hajnali 2 órakerkeztel, hogy fáradtságos út után a színhelyre érkezzenek. Dehát őket is megelőzhatték a helybeli kiskőrösi ifjak, akik a színpadi szereplés mellett vállalták a szíves vendéglátás szép szolgálatát is, és hogy még teljesebb legyen a kép, ott voltak az Erdélyi Népfőiskola lelkes szereplői is. Nem szeretnék a bibliai Dávid atyánk esetébe esni a kényeszerű számlálással, de talán nem tűnik túlzásnak, ha 130-150 résztvevővel szólhatunk az érdeklődőkön kívül.

Mindig örvendezésre ad okot, amikor régebbi ismerősök találkozhatnak, amit megtehet az, hogy újabb barátságok kötődnek a régiék mellé. A verőfényes tavaszi napsugár melege csak azt erősítette szívünkben: egy nagy csalárhoz tartozunk, evangélikus, református, katolikus, metódista vagy bármely háttérrel is Krisztusban egyik vagyunk. Ilyen érzésekkel várt minket Kiskőrös gyülekezete étükön a lelkészekkel; Lupták György, Szabó Vilmos, Kecskeméti Pál, ezeknek feleségük és egész családjuk. Ide írhatjuk a név szerint megismerteket, a készséges segítőt, Körmendi Lácit, a régi KIE-st, Suba Sanyit stb., de félek, hogy felsorolni nem tudom névszerint a finom ebédet készítő, süteménnyel, résszel, üdítő itallal szolgáló, vagy a kollégiumi szálláson fáradozó kezeket és szíveket. Én nem tudom, az Úr tudja, áldott legyen érte!

Mi került bemutatásra a fesztiválon? Talán a szívárvány színehez lehetne hasonlítni azt a széles skálát, ami bemutatásra került. Fábry Szabolcs színjátszóbizottsági elnököt dicsérem most, hogy mindet be tudta sorolni, még negyedórás szünetekre is futotta. Színpadra került Podmaniczky: Új zsolnártárja, Fricz: Wéber úrja, Arany: Fülemlője, Tamási: Székely fása, Turmezei: Peti rabsága. Valaki járt itt - (Krisztusra gondoltunk),

Ecsedy: akik a jobb részt választották - bibliai emberek elevenedtek meg előttünk. A de S-Exupéry: Kis hercege is színpadra került komoly gondolataival, Kis emberek világa c. játék a boldogság szomorúságba torkollását mutatta meg. Örkeny István írását Gyarmati Éva vitte sikerrel színpadra, páros jelenet szólt halálbaugráásra készülő ember megállításáról. Ernst Lange: Kilenc köje szólt meg egy holland cseledány hitharcaról, haláláról. Erdélyi fiataljaink a "Kezek"-et mutatják be, melyekkel áldani, ölni lehet. Hol nevetünk, hol sírunk, hol megdöbben áhítattal figyeltünk, hol és hol dörgő tapsba kezdtünk és vastappsal nyilvánítottunk egyetértést, tetszést. Ime a széles skála. Kimaradt volna talán valami? Énektanítás, játék, tánc? Széles a skála. Melyik az igazi út? Erdő-erdő, kerek erdő különféle fákkal. Van közte öreg fa, van közte fiatal, árnyas bokor és tisztás is. Pihenésre, üdülésre szolgál, lehet gondolatnak, imádságnak is helye. Jóságának a más felüdítésére, a másság megértésére, a tanulási készség. Nem egymás másolása, nem egyformaság, nem kaptafa rendje, hanem testvéri szeretet megélése. De egy szabályozó mégis van, és ez a KIE-hez tartozik. Azok szolgáljanak, kiknek szívében Krisztus él és arra törekcszenek, hogy Krisztusnak nyerjenek meg fiatalokat és mindeneket. A színpad is legyen a bizonyágtétel helye.

Az egymás befogadását, a testvéri szeretet gyakorlását, Krisztus követését szolgálta a megnyitó áhítat, a reggeli és esti áhítatok Lupták György, Szeverényi János és Köhegyi István szolgálataival. Vasárnap délelőtt pedig részt vettünk a kiskőrösi evangélikus templomban tartott gyülekezeti istentiszteleten, melyen Szabó Vilmos lelképásztor hirdette az Igét és fesztivál ifjúsága énekekkel, gitárkísérettel dicséerte Istent.

A búcsúebéd után a színjátszóbizottság tagjai még egyszer összeülnek. Hogyan tovább? - vetődik fel a kérdés. Mindenki hálás szívvel gondol az együtt töltött napokra, órákra, a szépen sikerült bemutatókra. Meg is fogalmazódik a szívbéli döntés: nem ülhet senki valós vagy képzelt babérbajn, mégha kellemes is azon pihenni. További tervek, állomások, célok helyét, idejét próbáljuk egyeztetni, szemünk az Úrra néz, aki az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

*Köhegyi István ref. lelkész
bizottsági tag*

SPORT

AKADÁLYVERSENY II.

Amint a múlt számban ígértem, most egy konkrét pályatervet közlök. Egy-egy táborban praktikus, a környezet adta lehetőségeket kihasználva összeállítani az akadályversenyt. Kastély, labirintus, romantikus vízpart adta az ötletet Tiszadobon, hogy az alaptéma a kastélyban a sárkány által száz éve fogvatartott királylány kiszabadítása legyen. A kiszabadításhoz a lovagoknak egy testi-szellemi próbát kellett teljesíteni, mellyel alkalmassá válnak a sárkány legyőzésére és a királylány kiszabadítására. Az útvonal rendkívüli hosszát az indokolta, hogy a környéken az erdőn át járható út nem vezetett, így rövidítési lehetőség nem volt, másrészt a társaság szabad idejében nem nagyon sétált és szerettük volna megmutatni a környék csodálatos természeti gazdagságát.

Állomások:

1. A sárkány legyőzéséhez megfelelő erőnlétre és ügyességre van szükség. Aki át tud kelni a szakadék fölött a két fa közé feszített járó és kapaszkodó kötélén, az kap egy pontot. A csapatnak a következő állomásra menet egy sárkánydalt kell énekelnie.

2. Hogy a lovagok szellemi frissességükről tanúbizonyságot tegyenek, egy öt soros vers hat darabra vágott sorait kell megkeresni az erdőben majd sorba rakni. A költő felismerése plusz pontot ér, és a sárkánydalra is öt pont adható.

3. A sötétben még a legbátrabbak is meghátrálnak, ezért nagy próbatétellel beköttött szemmel a fákra csavart zsinór követése az erdőben. Külön meglepetés az a látvány, amit a kendő levétele után a csodálatos Tisza part nyújt.

4. A totó kitöltéséhez a csapatoknak papírjuk volt. A kérdések a falu és a kastély történetével, ill. a sárkánnyal kapcsolatosak. A következő állomásig mindenkinek két tobozt kell gyűjteni.

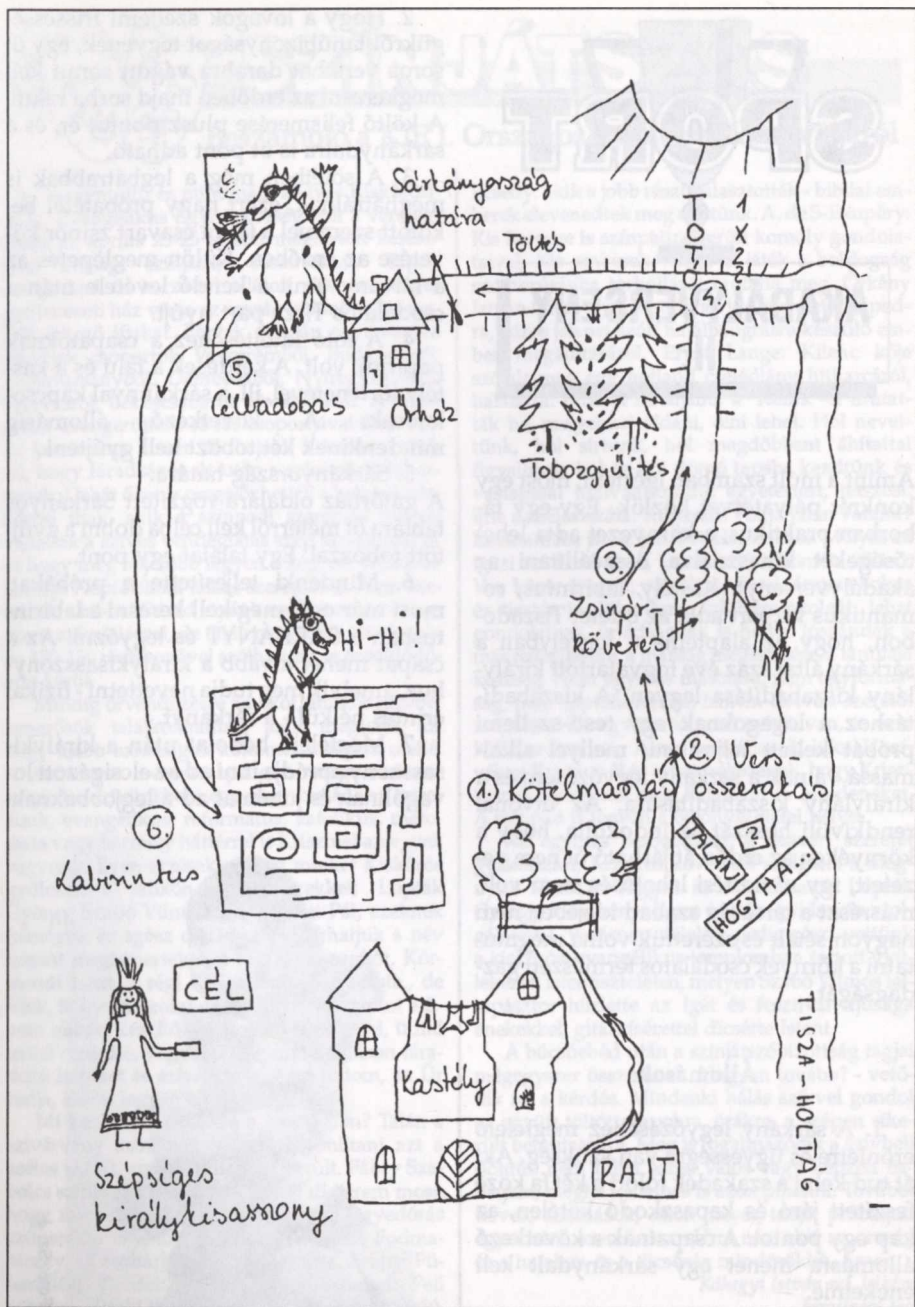
5. Sárkányország határa. A gátórház oldalára rögzített Sárkányos táblára öt méterről kell célba dobni a gyűjtött tobozzal. Egy találat egy pont.

6. Mindenki teljesítette a próbákat, most már csak meg kell keresni a labirintusban a SÁRKÁNYT és legyőzni. Az a csapat mehet tovább a királykisasszonyhoz, amelyik meg tudja nevetetni - fizikai érintés nélkül - a sárkányt.

7. Megfelelő hódolat után a királykisasszony apródja inni ad az elcsigázott lovagoknak és jutalmat ad a legjobbaknak.

Fotó: Sz. J.

A BIBLIA NÉPRAJZA

részlet Dedinszky Gyula könyvéből

Az ismeret, a tudás, írás nélkül is öröklődhet a szájhagyomány, s így pl. a *köszöndások* által is.

Minden nemzet nyelve gazdag közmondásokban, a mienk is, és miközben ezeket beszédünkben gondolkodás nélkül használjuk, nem is figyelünk arra, hogy ezek között milyen sok a bibliai eredetű, gyakran szó szerint azonos valamely bibliai szövegrésszel. Még több olyan bibliai mondás létezik, amelyik ugyan nyelvünkben nem szerepel közmondásként, de oly bölcsességet, általános igazságot fejez ki, hogy *alkalmas volna* közmondásnak is.

Ugyancsak sok, nagyon sok az olyan *bibliai fogalom* is, amelyik ma már kitéphetetlenül ott van hétköznapi nyelvünkben, mint pl. az Isten, az ördög, a salomoni ítélet, vagy a siserehad stb. fogalma, amint ezt világosan láthatjuk majd az alább következő idézetekben. Mind ezen példák alapján meggyőződhetünk arról, a talán sokszor elfeledett valóságról, hogy a Biblia mennyire meghatározó tényezője mai nyelvünknek, nélküle beszédünk, szókincsünk lényegesen szegényebb, színtelenebb lenne.

Köszöndások

"Vak vezet világtalant". Jézusnál az eredetije így hangzik: "Ha pedig vak vezet a vakot, mind a ketten a verembe esnek." (Mt. 14:14)

"Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját." (1.Tim.5:18) Értelme: Aki dolgozik, megérdemli az élelmet.

"Ki mint vet, úgy arat" mondásnak bibliai eredetije így hangzik: "...a mit vet az ember, azt aratandja is." (Gal. 6:7)

"Méltó a munkás a maga jutalmára." Szó szerint így található a Bibliában (1Tim.5:18)

"Mindennek megvan a maga ideje" - szoktuk mondani. A Bibliában ezt bővített formá-

ban találjuk: "Mindennek rendelt ideje van...ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak, ideje az ültetésnek, ideje annak kiszagatásának." (Préd.3:1-2)

Aki másnak vermet ás, maga esik bele - mondjuk. Eredeti formája: "A ki vermet ás másnak, abba bele esik." (Péld.26:27)

"Semmi nincs új dolog a nap alatt". (Préd.1:9)

"Az atyák ettek egrest, és a fiúk foga vásott meg bele." (Ezék.18:2)

Értelme: az elődök bűneiért az utódok fizetnek.

Elsőkből lesznek az utolsók, az utolsókból első. Eredetije: "Sok első pedig lesznek utolsók, és sok utolsók első." (Mk.10:31)

"Szemet szemért, fogat fogért" régóta ótestamentomi szabály. (III.Móz.24:20)

"Senki sem próféta a maga hazájában" közmondásunk Jézus következő szavainak a változata: "Nincsen próféta tisztesség nélkül, hanem csak az ő hazájában" mondotta az ő szavának nem hívő názáretbelieknek. (Mt.13:57)

"Senki sem szolgálhat két úrnak". (Mt 6:24) Jézus eme szavai ma is gyakran hallatszanak beszédünkben.

"Nincs titok, a mi ki ne tudódnék s nincs oly rejtett dolog, a mi napfényre ne jőne." Jézus megállapítása ez. (Mt.10:26)

"Az igazság felmagasztalja a nemzetet." (Péld.14:34)

"Az aratni való sok, de a munkás kevés." Jézus mondása. (Mt.9:37)

"A testnek lámpása a szem." (Lk.11:34)

Akinek többje van, több várható el tőle. Ma is érvényes elv. A bibliai formája: "Valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle." (Lk.12:48)

"Együnk, igyunk, úgysis meghalunk." Ma is gyakran hallott-mondott keserű, cinikus mondas. Bibliai eredetű. Az ostromlott Jeruzsálem halálra készülő lakói halomra vágott barmok, juhok húsából, borral tetéztet lakomát készí-

tettek, s végső elkeseredésükben így bíztatták egymást: "Együnk, igyunk, mert holnap meghalunk." (És.22:13)

Senki sem bírhat ki a maga bőréből - mondjuk mi. Eredete a Biblia eme szavaiban lelhető: "Elváltoztatja-e bőrét a szerencsén és a párducz az ő foltosságát." (Jer.13:23)

Isten nem személyválogató. E mondas eredete: amikor Péter apostol látomásban utasítást kapott arra, hogy a a pogány római százados, Kornélius házába menjen, neki ellenvetése volt, mert zsidó embernek tilos volt más nemzetbelivel barátkozni. De amikor Kornélius egész háznépével megtért, akkor mondta Péter ezeket a szinte közmondássá lett szavakat: "Bizonytalán látom, hogy nem személyválogató az Isten." (Apacs.10:1-34)

"Adjátok meg a császárnak ami a császáré és Istennek, ami az Istené." (Mt.22:21) Jézus válaszolt e szavakkal az őt csapdába ejteni kívánó farizeusoknak, amikor azt kérdezték tőle, hogy szabad-e a császárnak adót fizetni?

Mindenki annyit tegyen a jó cél érdekében, amennyi telik tőle. Általunk is elfogadott jézusi szabály ez. Amikor Bethániában az őt drága kenettel megkenő asszonyt a tanítványok megrótták, Jézus őt azzal vette védelmébe, hogy "ő a mi tőle telt, azt tevő." (Mk.14:8) Boldog lenne a világ, ha minden ember ezt az élet-szabályt követné.

"Nem egészségesekeknek van szükségük orvosra, hanem betegeknek" - mondotta Jézus (Lk.5:31) a farizeusoknak, akik szemére hányták, amiért bűnösöknek tartott vámszedőkkel érintkezett, sőt együtt étkezett velük.

"Valaki az eke szarvára veti kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára." (Lk.9:62)

Közmondásszerű bibliai idézetek

"Ha valaki arcul üt jobb felől, tartsd oda másik orcádat is." (Mt.5:39)

"A nap le ne menjen haragodon." (Ef.4:26)

"A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme." (Péld.9:10)

"Az igaznak emlékezete áldott." (Péld.10:7)

"Aki nincs ellenünk, mellettünk van." (Mk.9:40)

"Aki magát felmagasztalja megaláztatik" (Mk.11:14)

"Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogy nem az egynek." (Préd.4:9)

"Mint a disznó orrában az arany perecz, olyan a szép asszony, a kinek nincs okossága." (Péld.11:22)

"Istennél még a fejünk hajszálai is mind számon vannak." (Mt.10:30)

"A derék asszony koronája az ő férjének." (Péld. 12:3)

"A bölcs asszony építi a maga házát, a boldond pedig önkezével rontja el azt." (Péld.14:1)

"Jobb a paréjnak étele a hol szeretet van, mint a híztott ökör, a hol van gyűlölség." (Pld.15:17)

"Kölcsön ad az Úrnak, a ki kegyelmes a szegényhez." (Péld.19:17)

"A hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is." (Lk.12:34)

"A hideg miatt nem szánt a rest, aratni akar majd, de nincs mit." (Péld.20:4)

"Jobb a tető ormán lakni, mint háborgó asszonnal." (Péld.21:9)

"...kést tégy a torkodra, ha mértéktelen vagy." (Péld.23:2)

"Mint az arany alma az ezüst tányéron, olyan a helyén mondott ige." (Péld.25:11)

"Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában." (Péld.26:14)

"Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz a nap tereád." (Péld.27:1)

"A ki hú a kevesen, a sokon is hú az." (Lk.16:10) A hamis sáfárról mondott példázat eme jézusi szavai ma is közmondásszerű igazságot fejeznek ki.

Könnyebben látjuk meg más szemében a szálkát, mint magunkéban a gerendát. Jézus mondása ez is, a farizeusoknak mondotta. (Mt.7:5)

"Nem az egészségesekeknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek." (Lk.5:31) Ezt is a farizeusoknak mondotta Jézus, akik szemére vetették, amiért bűnösöknek tartott vámszedőkkel érintkezett s nem csak a magukat hívőknek tartott zsidókkal foglalkozott.

HÍREK-MEGHÍVÓK-BESZÁMOLÓK

Megtartotta Országos Közgyűlését a KIE Budapesten, március 27-én, a Salétrom utcai Református Egyházközségnél.

Március 8-án, meglátogatta a Vezess! szerkesztőségét dr. Szépfalusi István Bécsben élő lelkész és professzor.

Marosvásárhelyen résztvettünk egy 400 fős ifjúsági találkozón. A KIE-ből 10-en voltunk. Előadást tartott Szeverényi János.

Április 2-7. Országos Kézműves Hetet tartott a KIE. A helyi csoport nagyszerű fotókiállítást is rendezett ez alkalomból.

Április 23-25. megtartottuk az I. Országos Színjátzó Fesztivált Kiskőrösön. A fesztivál anyagát videón meg lehet rendelni a KIE irodában.

Május 15-én, Zenei Nap volt a budapesti Kápolna Színházban. Tanúságot tettek szavakkal és saját énekeikkel Silye Jenő, Győri János Sámuel, Lázár Attila, Koczor Tamás, Hikisch Zoltán, Bakay Péter és a tatai református zenekar. A nap videófelvételét meg lehet rendelni a Zákeus Média Centrumnál, Budapest, XX. Ady Endre 89. Tel.: 127-8424 (ZMC)

Előzetes az őszi programjainkból

szepember 10-12. táncházszeminárium
szepember 24-26. csendesnapok - Piliscsaba
október 15-17. keresztény újságírószeminárium - Piliscsaba
november 5-7. országos találkozó a KIE táborok résztvevőinek - Kiskőrös
november 26-28. bábszeminárium - Tata

Közéletesszük néhány keresztyén ifjúsági szervezet címét:

Katolikus Ifjúsági Mozgalom (KIM)
1118 Budapest, Himfy u. 9.
Tel.: 1-611-605

Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Nemzeti Szövetsége (KIE)
1114 Budapest, Eszék u. 10. II/1.
Tel.: 1-855-246

Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség (MEKDSZ)
1111 Budapest, Kende u. 7. III/1.
Tel.: 1-854-786

Magyarországi Baptista Ifjúsági Szövetség (MOBISZ)
1062 Budapest, Aradi u. 48.
Tel.: 1-322-332 (?)

Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség (MEVISZ)
1088 Budapest, Szentkirályi u. 51.
Tel.: 1-139-879

Református Fialatok Szövetsége (REFISZ)
1701 Budapest, Pf. 103. (Bp.. XIX. Ady E. u. 57.)
Tel.: 1-273-696

Katolikus Egyetemisták és Főiskolások Egyesülete (KEFE)
6720 Szeged, Dóm tér 15.

Az Európai KIE (YMCA) idei Nagygyűlése a Bibliából is ismert Thessaloniki (Görögország) városában volt május 19-25. A magyar mozgalmat Bakay Péter békéscsabai titkár, az Országos Választmány tagja és Szeverényi János nemzeti titkár képviselte. Megbeszéléseket folytattak az európai elnökkel, a titkárral, az angol, német, dán, norvég, svájci, szlovák, román, erdélyi mozgalmak képviselőivel, a különböző mozgalmak közötti gyakorlati együttműködésről.

Újabb négy felvidéki (Szlovákia) gyülekezetet látogatott meg Szeverényi J. június 5-6. Ifjúsági órán és istentiszteleteken végzett szolgálatokat Beretkén, Gömörpanyitban, Lekenyén, és Sajógömörön.

A Nemzetközi Sportmissziós Szövetség konferenciát rendezett Prágában, február 27 - március 2 között. A KIE-t Labossa György teológus képviselte.

Március 15-21. az EAY /a KIE Európai Szövetsége/ konferenciát tartott Strasbourgban, A nacionalizmus és a nemzeti éntudat címmel. Magyarországot Szalóki Eszter és Alföldi Kati képviselte.

TÁNCSEMINÁRIUM

1993. szeptember 10-12 között második alkalommal Csömörön rendezük meg a Táncszemináriumot.

Várjuk azokat akik tavaly már voltak és a kezdőket.

Jelentkezni 1993. szeptember 1-ig lehet írásban a KIE iroda címén. A borítékra írjátok rá: Táncszeminárium.

A részvételi költség előreláthatólag - 500,- Ft

Programokból:

Kezdő	Haladó
Tánc a Bibliában	Népdal
A tánc közösségformáló szerepe	Népmese
Táncitanítás	Néprajzi ismeretek
A tánc története	
Technikai háttér	
Szombaton (szeptember 11-én) este	
TÁNC HÁZ a TATROS együttesel.	

Kézműves hét volt Békéscsabán április 2-7 között, 60 fiatal részvételével. Négy csoportban folyt a munka: tűzzománc, festés, agyagozás, kézművesség. Ezekben belül is több technikával ismerkedhettünk meg. A szervezést és a szolgálatok nagy részét a békéscsabai KIE belül is több technikával ismerkedhettünk meg.

ISTEN ÁLDJA MEG SZOLGÁLATUKAT!

VEZESS!

**KERESZTYÉN
IFJÚSÁGI
MÓDSZERTANI
ÚJSÁG**

Megjelenik negyedévente.

Előfizethető a szerkesztőség címén.

Bp., 1114 Eszék u. 10.

Telefon+Fax: 185-5246

Ára számonként 40.-Ft
(ez az előállítási költség).

Egy évre 160.-Ft.

Új megrendelés esetén csekket az első szám postázásakor küldünk!

Az újság valójában adományokból él.

Az 1993-as számhoz adományokat kérünk.

OLVASD

HASZNÁLD

TERJESZD

*„Uram vezess engem, hogy én is
Hozzád vezethessek másokat!”*

MEGVÁSÁROLHATÓ!!!

„Akarsz-e játszani?”

— 100 játékleírás —

Ára: 154.-Ft

Megrendelhető a KIE szövetség címén:
1114 Bp., Eszék u. 10. II/1. Tel.-fax: 185-5246

Hibaigazítás a 10. számban

21.0 Hírek - Helyesen Johan Vilhelm Eltvik
Mekász helyett MEKDSZ

Refim helyett REFISZ

4.0. Bizonyágtétel rovat írása nem Bölcs földi Andrásról, hanem Gál Gáborról származik.

Több helyen az Urat kis u-val nyomtatták
Legnagyobb sajnálatunkra a 3. 7. 8. 9. 25. 29. és 43. oldalon lévő fotókat nagyon rossz minőségben nyomtatták

2 éves a Nyírbogdányi KIE

Április 16. 17 óra 30 perc. A születésnap buli kezdetét veszi a közös énekléssel. Az énekeket a Debrecenből leszerződötetett – mellesleg területi titkár – Könyves Péter vezeti. Ekkor még mindenki friss és üde, de nem úgy az elnök úr bibliaórája után. Már csak a torta látványa bizsergeti a levegőt és varázsol némi érdeklődést az arcokra. A kedves debreceni vendégeink egy elázott, piros pöttyös labdával lepnek meg. A fényképezkedés után kihirdetjük az ítéletet az ünnepi torta felett: felfalni. Az arcok felcsillannak, a torta pedig beletörődik sorsába: elfogy. Hogy leadjuk a felszedett kalóriákat, irány a táncparkett. Egész jók ezek a zsidótáncok, csak nem épp ennyi torta után. A tánc után, akik még bírnak állni a lábukon, játékokba kezdenek. A "csomózás" talán még most is tartana, ha az összeragadt emberkéket nem választanánk szét. Végezetül még egy ének és fájdalmas búcsúvétel a 4 lelkes debrecenitől. Az ünnepi nyomok eltakarítása. Április 16. 20 óra után: a születésnap buli véget ért.

Még egy hír: az egyesület a február 26-án megtartott közgyűlésen felvette a "FORRÁS" nevet. Ezentúl a hivatalos megszólításunk: Forrás Nyírbogdányi KIE.

Szeretettel búcsúzom:

Ilyés Gábor Nyírbogdány
1993. április 16.

Fotó: Sz. J.

BÜSZKESÉG, A LÁTHATATLAN BŰN

Hét halálos bűn van, és ezek közül a büszkeség áll az élen: "Hat dolgot gyűlöl az Úr, sőt hét dolgot utálatos előtte: a nagyravágó szemek, a hazug nyelv, az ártatlan vért ontó kezek, a gonosz tervek kóholó szíve, a rosszra sietve futó lábak, a hazugságot beszélő, hamis tanú és a testvérek közt viszályt szító ember" (Péld 6:16-19).

A büszkeség senkire sincs tekintettel. Áldozatai az öregek és a fiatalok, a gazdagok és a szegények, az egyházi és a nem egyházi személyek. Különböző finom formákban álcázza magát, de amikor végzett a munkájával, az elidegenedés, féltékenység, gyűlölet és hűtlenség árulkodó jelei maradnak hátra.

MI A BÜSZKESÉG?

A büszkeség egy túlzott érzése az ember saját felsőbbrendűségi érzésének és rendezetlen önértékelésének. Gőg és önteltség. Magunk mások fölé helyezése. Rendkívüli énközpontúság. Tettetése valami olyanak, amik valójában nem vagyunk. Gyengeségeink beismerésének vagy természetes korlátaink felismerésének a visszautasítása. Problémáink vagy bűneink elfedése azok elől, akikkel szemben nyitottnak kellene lennünk. Kifogásokat keresünk ésszerű dolgokban, és védekező mechanizmusokban burkolózunk. Ha nem foglalkozunk vele, a büszkeség végül is becsap és megvakít, hogy ne lássuk munkáját az életünkben.

"Megcsalt téged kevély szíved" (Abdiás 3).

Ez a nem látható bűn.

Nem mindenki ugyanarra gondol, ha a büszkeségről beszélünk. Beszélhetünk arról, hogy büszkék vagyunk eredményeinkre és képességeinkre, hitvesünkre vagy gyerekeinkre, de ezek egyike sem az, amit a Biblia büszkeségnek nevez. Valójában a Szentírás figyelmeztet arra, hogy képességeinket és erőinket őszintén mérjük fel, és ne feledtessük el azokat állandóan magunkkal.

A büszkeség, ahogy a Biblia meghatározza, valami egészen más. Szándékos választása annak, hogy Isten jellemét és uralmát életünkben nem ismerjük be és nem engedjük kiteljesedni. Ehelyett magunkat magasztaljuk azért, ahogyan a dolgokat csináljuk, és ezt mondjuk Istennek: "Ez

a magam módján teszem meg. Ne avatkozz bele az életembe. Amikor szükségem van Rád, hívlak."

Isten megismerésének a legnagyobb gátja a büszkeség. Annak, hogy másokat szeressünk, a büszkeség a legnagyobb akadálya. Az emberiség által elkövetett minden bűn visszavezethető a büszkeségre. Minden háború, minden emberi konfliktus és minden megosztott család a büszkeségre vezethető vissza.

A Biblia nagyon szigorúan beszél Isten büszkeséghez való viszonyáról. A Jób 35:12 azt mondja, hogy az emberek kiáltanak, de Isten nem válaszol büszkeségük miatt. A Példabeszédekben olvassuk: "Utál az Úr minden felfuvalkodott szívűt, Az összomlást gőg előzi meg" (Péld 16:5,18).

A büszkeség körmönfont, kényes dolog. A gonosz nem megy oda hozzád és nem jelenti ki, hogy délután háromkor egy "büszkeségroham"-mal támad rád. A büszkeség nem hirtelen, erős szakos módon tör rád, hanem becsap. Ahogy C.S. Lewis írta a Mere Christianity (Pusztá / Tiszta Kereszténység) c. művében:

"A büszkeség a fő oka a szenvedésnek minden nemzetben és családban, mióta a világ létezik (létrejött). Más bűnök talán összehozzák az embereket néha. Jó haverságot (bajtársiságot), mókát és barátságot találhatsz részeg vagy erkölcstelen emberek között, de a büszkeség mindig ellenségeskedést (gyűlölködést) jelent. Ellenségeskedést nemcsak ember és ember között, hanem ember és Isten között is. Isten személyében valaki olyan el-len indul, aki minden tekintetben mérhetetlenül magasabbrendű nálad. Amíg ilyenek meg nem ismered Istenet és ezért magadat - Vele összehasonlítva - semminek, addig egyáltalán nem is ismered Istenet. Amíg büszke vagy, nem ismerheted Istenet."

Nagyon nehéz volt észrevennem a büszkeséget a saját életemben, mert megtévesztő. Mindent odaszánva szükségem volt Isten és mások segítségére, hogy meglássam a büszkeséget, ami az életemben volt. Meg vagyok győződve arról, hogy Isten felfedi szívünk büszkeségét, ha kérjük.

Fel vagy készülve egy ilyen felfedésre? Isten biztosítja nekünk a megértést, ha komolyan kérjük. Ezt azért teszi, hogy segítsen, nem azért, hogy megalázzon. Ő látja a rombolást és sérülést, ami büszkeségünkön keresztül jön, és ezért meg akar

szabadítani bennünket annak értelmünkre és szívünkre ható hatalmas befolyása alól.

HOL TALÁLHATÓ A BÜSZKESÉG?

A büszkeség ott növekszik, ahol a feltételek előnyösebbek. Míg könnyű idealizálva nézni a korai egyházat, nem szabad szem elől téveszteni, hogy a levelek írói azért írtak néhány gyülekezetnek, hogy emlékeztessék őket rejtett büszkeségükre. "Ne legyünk becsúgyók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők" (Gal 5:26) - írja Pál a galatai gyülekezetnek.

Jézusnak is foglalkoznia kellett a tanítványainban meglévő büszkeséggel. Jakab és János úgy gondolták, hogy mindent jól elrendeztek. A mennyben egyikőjük Jézus jobb oldalán, másikójuk bal oldalán ülne. Amit akartak, az volt, hogy Jézus használja "befolyását" az Atyánál a dolgok elrendezésében (Mk 10:35-41). Jézus együttműködése helyett azonban leckét kaptak a szolgálógról: "Tudjátok, hogy azok, akik a népek fejedelmének számítanak, uralkodnak rajtuk, és nagyjaik hatalmaskodnak rajtuk. De nem így van közöttetek, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok" (Mk 10:42-43).

Mindvégig az egyháztörténet során a büszkeség rombolást idézett elő, keserűséget, megosztottságot, viszályt teremtve. Nem kellene ezért azt hinnünk, hogy mi ma kevésbé vagyunk mentesek ettől.

Hogy kinyomozzuk a büszkeséget az életünkben, külső megnyilvánulásait kell keresnünk, az összetört kapcsolatokot és az elidegenedést.

A BÜSZKESÉG SZERZŐJE

A Biblia nagyon világosan megmondja, hogy ki a büszkeség szerzője: a Sátán maga. Az Ézsaiás 14 képletes elbeszélésében fel jegyezve, amint ezt mondja magáról: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek helyére a messze északon. Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felsőgeshez (Ézs 14:13-14)! A Sátán teljes egészében azokat a dolgokat hangsúlyozza, amiket úgy gondolt, hogy meg tud tenni, de talán az utolsó állítása a legleplezőbb: azt hitte, képes magát olyanná tenni, mint Isten. Figyeld meg, hányszor szerepel az én szó a szakaszban! Sátán megvetette az Istentől való függőséget, ezzel saját bölcsességét választva, és azt, hogy a dolgokat a maga módján fogja csínálni.

Évszázadokon keresztül ugyanezek a gondolatok fejeződtek ki újra és újra. Beengedtük a büszkeséget, és bátorítottuk, hogy növekedjék a szívünkben. Továbbra is hisszük, hogy Isten nélkül is meg tudjuk tenni a dolgokat. Hiszük, hogy elfoglalhatjuk Isten helyét, és kormányozhatjuk életünket bármely választott irányba. Istent egyfajta szerencsét hozó amuletnek nézzük, akít alkalmanként segítségül hívünk.

Isten jelleme és a büszkeség a skála ellentétes végein találhatóak. Sátán a büszkeség szerzője és tökéletesítője, Isten az alázaté. A kettő egyidejűleg nem létezik. El kell döntenünk, kinek kötelezzük el magunkat, és kit akarunk utánozni viszonyulásainkban és választásainkban, különösen abban, ahogyan kapcsolatainkat építjük keresztyén életünk 3 lényeges területén.

A BÜSZKESÉG ÉS ISTENNEL VALÓ KAPCSOLATUNK

Isten teremtése vagyunk. Ő bonyolultan tervezett meg és hozott létre mindannyiunkat külön-külön. Mindent tud, ami tudni való rólunk. Isten mindenben hatalmasan felette áll teremtésének. Ő végtelen, mi végesek vagyunk. Ő igaz, mi mindannyian bűnbe estünk és gonoszok vagyunk. Ő bölcs, mi ostobák. Ő mindig ugyanolyan, mi állandóan változunk. Azok, akik visszautasítják Isten tiszteletét, akik megtagadják Őt, vagy hatalmát alábecsülik, a neveltség hibájába esnek. Ha elbukunk abban, hogy Istent mérhetetlenül felsőbbrendűnek tartsuk magunknál, akkor elbukunk abban is, hogy egyáltalán meglássuk Őt. Ha Istent a mi korlátolt fogalmainkba zárjuk, lényegében megtagadjuk Őt és mindazt, amit tett. - Azért, hogy kapcsolatunk legyen Istennel, először is be kell ismernünk az Ő óriási felsőbbrendű bölcsességét, erejét és ismeretét. A büszkeség nem engedi, megbénítja azon képességünket, hogy ezt tegyük. De ha elbukunk abban, hogy ezt megtegyük, végül is teljesen elszakadunk Istentől. Ez keménynek (=szigorúnak) tűnhet. "Biztosan nem fog ártani egy kis büszkeség" - magyarázzuk. "Végül is - senki sem tökéletes."

A Biblia azonban semmi ilyen engedményt nem tesz ennek a halálos bűnnek. Isten kegyelmes, de a Biblia egyértelműen (világosan) beszél Isten büszkeségre való reagálásáról. A büszkeség utálatos előtte (Péld 16:5,18), és nem fogja eltűnni. A büszkeség csak az Istennel való kapcsolatunkat sérti. A Biblia azt mondja, hogy Isten nem restelli a fáradságot, hogy szembehelyezkedjen és ellenálljon a büszke embereknek (Jakab 4:6).

Szembesülve ezzel, két választásunk van. Vagy együttműködünk Istennel, kérve segítségét, hogy eltávolítsuk a büszkeséget életünkéből, vagy szembesülünk az elidegenedéssel és az Alkotónktól való örök elkülönüléssel. Ahogy előrehaladunk, és közelebről nézzük meg a büszkeség gyökerét és rombolását, amit ez hoz - a következő fejezetben - elkezdjük megérteni, hogy a büszkeség miért utálatos Isten előtt.

Szükségünk van arra, hogy Isten a mi oldalunkon álljon. Szükségünk van az erejére és bölcsességére.

Szükségünk van kegyelmére és megváltó hatalmára. Elidegeníteni magunkat Tőle a legostobább dolog, amit valaha is tehetnénk. Isten a kevélyeknek ellenáll, az aláztatosoknak pedig kegyelmét adja. Biztosaknak kell lennünk abban, hogy az aláztosoknak a táborában vagyunk, és Isten kegyelmét élvezzük.

A BÜSZKESÉG ÉS A MÁSOKHOZ VALÓ KAPCSOLATUNK

A büszkeség másoktól is elidegenít. Ha íté-

kezünk mások felett, ha alsóbbrendűeknek vagy felsőbbrendűeknek tartjuk őket, akkor ez a kapcsolatunkra kihatással lesz. Ha másokat alsóbbrendűnek gondolunk, akkor igazolva érezzük magunkat, amiért elnyomtuk őket. Másrésztől, ha felsőbbrendűnek gondoljuk őket, mi érezzük, elnyomottaknak és értékteleneknek magunkat. Ebben a helyzetben ránk támad saját büszkesé-

günk, és mintegy önmagunk rabjai leszünk abba belefeledkezve, amit mások gondolnak rólunk. A legnagyobb akadálya annak, hogy másokat szerezünk, a büszkeség. Mindannyian ejtünk hibákat, és néha valaki más hibája miatt sérteve vagy lehagoltan érezzük magunkat. Még az is lehet, hogy szándékosan vissza akarunk vágni. Ennél a pontnál választhatunk: megbánhatjuk keserűsé-

günket, megbocsáthatunk azoknak, akik ezt tették velünk, és helyrehozhatjuk a dolgokat, vagy a magunk által elkészített úton haladunk tovább. Azon az úton, ami egyenesen romlásba visz. Ha megbocsátunk valakinek, aki megbántott bennünket, akkor felszabadulunk köteleke alól és ez lehetővé teszi az érzelmi és szellemi növekedést.

A büszkeség tönkreteszi a képességünket, hogy másokkal kijöjünk és elszigetelődünk; egyedül maradunk. Tönkreteszi a kapcsolatokat: a férjet a feleség ellen uszítja, a szülőt a gyerek ellen, a barátokat egymás ellen, és ma-

gunkra hagy sérelmesinkkel, amelyek - ha ellenőrizetlenül maradnak - gyűlöletté és elidegenedéssé fajulnak.

A büszke keresztyének a gyülekezetet is megosztják. Zúgolódnak a vezetőik ellen; ítélnékek társaik felett, és aktívan elősegítik a (szakadást) megosztottságot. Nemcsak hogy elidegenítik magukat és a gyülekezetüket, de azokat is elidege-

Fotó: Vágréti Krisztina

nítik, akik Krisztus testére úgy néznek, mint az egység gyakorlati példájára.

A BÜSZKESÉG ÉS ÖNMAGUNK

A büszkeség nemcsak Istennel és másokkal való kapcsolatunkat rombolja le, hanem pusztítását a saját életünkre is kitölti. A Péld 26:12 azt mondja, hogy egyetlen rosszabb dolog van, mint az ostoba, és ez a büszke ember. Valójában a büszke ember a legnagyobb ostoba, mert kevélysége megalázza, és végső pusztulásba viszi (Péld 29:23).

A taníthatóság és a hajlandóság arra, hogy másoktól gyorsan tanuljunk, a legnagyobb védelem, ami létezik a mások által ellenünk elkövetett bűnök következményeivel szemben. Bármennyire fursának tűnik, a sérelmek, az elutasítottság és a mások által okozott érzelmi sérülések alól a felszabadulást leginkább az alázatban való járás biztosítja. Olyan problémáktól véd meg, amelyeken egyébként nem tudunk uralkodni. - Mindenképpen szükségünk van Istenre. A legostobább és leginkább önpusztító dolog, amit valaha is tehetnénk, az, hogy elidegenítjük magunkat Tőle. Isten vágyik arra, hogy segítsen nekünk. Ezért küldte a Fiát, hogy meghaljon értünk. Az Ő szeretete az, amely kinyúl, hogy meggyógyítson és kiszabadítson félelmeinkből, büszkeségünkéből, és lerombolja a falakat, amelyek közöttünk és mások között húzódnak.

Életem során számos alkalommal kellett másokhoz segítségért folyamodnom, hogy saját büszkeségemet felismerhessem. Ha azért imádkozol Istenhez, hogy a büszkeséged felfedje, ne lepődj meg, ha mások komolyan elkezdnek tanácsokat adni az életedben levő gyengeségekkel kapcsolatban. Amikor szembesülünk ezekkel, nem mindig könnyű bevallani, hogy hibáztunk. De ha az alázat áldásait akarjuk élvezni, akkor ez sürgető.

A feleségem, Sally és én néha nem értettünk egyet abban, miként kellene gyermekeinket nevelnünk. Amikor nem tudtunk egyetérteni, azonnal állást foglaltunk és vitatkoztunk. Az állásfoglalás egyre erőteljesebb lett, és rövidesen mindenféle más témákat is felhoztunk a vitába. Amikor ez volt a helyzet, a cél fokozatosan áthelyeződött arról, ami a gyerekeknek a legjobb volt arra, hogy mindenáron bebizonyítsam, hogy nekem van igazam. Egy ilyen összecsapás után Sally azt mondta, hogy megengedtem magamnak, hogy ítélkező és büszke legyek. Többé már nem arra összpontosítottam, hogy mi volt a legjobb a családnak, hanem arra, hogy az én szempontomat

érvényesítem. Először nehéz volt bevallani, de igaza volt.

Isten szándéka az életünkben levő bűn felfedésével mindig javunkra válik. Segíteni akar, nem megalázni. Hatalmas szomorúsággal a szívében Isten nemzedékeken keresztül büszkeség okozta rombolással szembesült. Ő vágyik arra, hogy mi szabadok legyünk a pusztulástól azáltal, hogy megtesszük a döntő lépést, és megkérjük Őt, hogy fedje fel a büszkeséget, amely a szívünkben leelkedik.

Kérdések egyének vagy csoportok számára:

1. Normális esetben mit értünk a büszkeség szó alatt?
2. Mc Clung azt írja, hogy a büszkeség szándékos választása annak, hogy Isten jellemét és uralmát életünkben nem ismerjük be, és nem engedjük kiteljesedni. Mi felelsz erre? (Magyarázd meg!)
3. Sátán Isten elleni támadásának középpontjában hogyan jelent meg a büszkeség?
4. Milyen módon volt hatással Istennel való kapcsolatra büszkeséged?
5. Mit gondolsz, Isten miért reagál annyira negatívan a büszkeségre?
6. Hogyan idegenít el a büszkeség bennünket másoktól, egymástól?
7. Milyen hatással volt a büszkeség másokkal való kapcsolatra?
8. Milyen módon tud a büszkeség téged személyesen megtámadni?
9. Miért mondja azt a Péld 26:12, hogy egyetlen rosszabb dolog van az ostobánál, - a büszke ember?

Fordította: Bartha Bori

Az ember tragédiája

Ez a jelenet evangélikációs céllal készült, az evangélium megértése érdekében. Előadható főleg utcai, vagy más evangélikációkon, gyülekezeti alkalmakon, nyári táborokban.

A történet egy fiúról szól, aki egy táblát hord a nyakában, melyen egy jól látható x betű van. A történet ott kezdődik, amikor a fiú észreveszi magán (pl. cipőfűzés közben) próbálja levenni, de nem sikerül. Ez nagyon zavarja. Ezért olyan embereket keres, akiknél nincsen x-jel, hiszen azt szeretné megtudni, hogyan lehet megszabadulni a táblától. Négy különböző munkájú és felfogású emberrel találkozik (a szám lehet több is). A kereskedővel, a tudóssal, a zenésszel, és a jósnővel.

I. SZIN

(A kereskedő egy nagy kabátban van, melyről mindenféle csecsebecsék lógnak, a belső felén is, a nyakában láncok, a karján órák. A nyakában lógó láncok eltakarják az x-táblát.)

Kereskedő: Csak tessék, kettőt fizet egyet kap. Akarom mondani fordítva. Jöjjön, fiatal ember, vegyen tőlem valamit.

Fiú: (csak legyint)

Kereskedő: Na jöjjön csak közelebb, ne búslakodjon, válasszon inkább egy szép kvarcórát.

Fiú: Mindenkiene van.

Kereskedő: Órája? Na melyiket választja? Mi van mindenkiene?

Fiú: Akivel eddig találkoztam, mindenkiene volt.

Kereskedő: De hát micsoda?

Fiú: Nem látja? Ez a tábla itt a nyakamban. De én szeretnék tőle megszabadulni. Senki sem tud segíteni.

Kereskedő: Én tudok.

Fiú: Igazán? És, hogyan? Magának talán nincs?

Kereskedő: De nincs ám? Nekem sok minden másom van, eladó portékáim.

Fiú: Tényleg nincs? Akkor talán ez a megoldás? Legyek én is kereskedő?

Kereskedő: Úgy, úgy, fiam. Gyere, bevezetlek az üzleti élet rejtelmeibe. (Elkezdi mutogatni neki az eladó tárgyakat. Amint nézik őket, a fiú félretolja a láncokat, s alatta ott van az x-es tábla.)

Fiú: De hiszen magának is van! Csak eltakarta! Maga sem szabad! (Otthagya a mutogató kereskedőt)

II. SZIN

(Nagy könyvvel kezében, feszes testtartással, arcát az ég felé emelve, időnként a könyvről pillantva sétál a tudós.)
(Alig látja meg a fiút.)

Tudós: Oh, pardon. Bocsánat!

Fiú: Semmi, jó napot!

Tudós: Min gondolkodsz ilyen elmélyülten fiam?

Fiú: Keresek valakit.

Tudós: És kit keresel?

Fiú: Olyan valakit keresek, akinek nincs ez

a valamije (Megmutatja a táblát).

Tudós: Azt hiszem jó helyen jársz. Ugyanis te a célotat keresed. Te valamiért vagy a világban. Valahonnan elindult az életed, s valahova egyszer megérkezik. Nincs véletlen, minden valamiért, s valaminek folytán történik. Ha nem így lenne, megállna a világ. De nincs olyan pont, sem olyan fizikai vagy szellemi törvényszerűség, ahonnan a világ kifogatható lenne a helyéből. Amit te keresel fiam, az a tudomány, ami könyvekbe van leírva. Megtalálható bennük életed eredetét és értelmét.

Fiú: És a tudomány mindenre tud választ adni?

Tudós: Hát ez egy roppant bonyolult kérdés! Attól függ, mit értesz kérdésen és válaszon.

Fiú: Hogy miért van ilyen tábla az embereken, ilyen teher? S Önnek miért nincs, tudós úr?

Tudós: Én a tudománnyal foglalkozom. Az ilyen dolgokat én a hátam mögé vettem. (S hozzá legyint egyet, amint félig elfordul, a háttán meglátszik a tábla.)

Fiú: Hát Önnek is van!? Mégsem szabad!

Tudós: A szabadság is tulajdonképpen eszmény, fiam, várj..ne menj el...

III. SZIN

(A zenész egy padon ül, gitárral kezében, mellette egy üveg ital. Énekel: "Néha furcsa hangulatban...")

A fiú közel megy, megáll, s egy idő után elkezd verni lábával a ritmust. A zenész vált egy Beatles dalra: je, je, je.)

Zenész: Helló, öreg! Tetszik a zene? Én marhára élvezem. Tök jó a szövege, gyere hamar megtanulod. Gyere, csapunk egy jó kis murit!

Fiú: Keresek valakit. Valakit, akin nincs ilyen tábla. Nem ismeresz ilyen embereket?

Zenész: Nem tetszik? Akkor énekeljünk mást...

Gyere, ezzel mindent elfelejtesz. Én is ilyen voltam, de ezekben a szövegekben minden benne van, hát még a ritmus. Ne foglalkozz ilyen táblás hülyeséggel!

(A fiú odamegy, egy darabig együtt zenélnék, ütök a ritmust, mosolyognak. Az egyik mozdulatnál a gitár félrecsúszik, a gitár mögött a fiú meglátja az x-et.)

Fiú: Neked is van! A gitár és a zene sem takarhatja el...

(A zenész marasztalná, de nem sikerül. Továbbállna, de eléptattan egy fejkendő, cifra ruhákba öltözött asszony, nagy tarisznyával az oldalán.)

IV. SZIN

Jósnő: Ná, ágyá ide a kis kezecskéjét fiátálember. Megmondom a jövőjöt. Megmondom mi történik holnap s holnapután... Na mutassa a tenyerit, nem kérek sokat, ez itt az életvonal, szíp hosszú...

Fiú: Mit érek veled, ha ettől a táblától meg nem szabadulhatok?

Jósnő: Mire vagy kíváncsi? Megmondok neked mindent, he. Mikor születted? Nyilas vagy skorpió? Megmondom a horoszkópodat.

Fiú: Csak ettől a táblától szeretnék megszabadulni.

Jósnő: Én megszabadítalak! Csak veszek magamhoz egy kis bioenergiát. Megvan! Agykontroll! Ez a megoldás! Mondjak egy címet kis fiatalember?

Fiú: S ott megszabadulhatok végre ettől?

Jósnő: Hát persze, még mástól is. Van ott jóga is, meg transzcendentális meditáció!

(Amíg beszél az asszony, keresget a táskájában, s onnan elővillan egy nagy x-es tábla)

Fiú: De hiszen magának is van! Itt van a táblája!

Jósnő: Relaxáció kis fiátálember, relaxáció...

(A fiú csalódottan fordul el ismét. Leül a földre, a térdét fejére hajtva búslakodik. Egy lány tűnik fel az úton fehér ruhában, kezében egy szál virág, oldalán tarisznya, vidáman énekel. Meglátja a fiút, letérdel mellé.)

Lány: Te miért búsulsz? Nézd milyen szép ez a virág!

Fiú: Kerestem, mindenhol kerestem, de hiába. Itt van ez a tábla, meg akartam tőle szabadulni, de úgy látom nem fog sikerülni soha. Mindenkinek van.

Lány: Én ismerek valakit, akinek nincs ilyen táblája és soha nem is volt. Sőt az enyémet is elvette.

Fiú: Nem igaz neked is van, csak eldugtad.

Lány: Nincs, nincs, azért vagyok ilyen vidám.

Fiú: Nem igaz, hová tetted, megkeresem. (Elkezdi végignézni a lányt, megforgatja, bele-túr a tarisznyájába.)

Fiú: Hol van?

Lány: Gyere, megmutatom. (Kézenfogja a fiút és elvezeti egy földbeszúrt kereszthez, melyen lóg már egy ilyen tábla. A fiú még mindig hitetlenkedve ingatja fejét.)

Lány: Itt van, gyere térdeljünk le. (Letérdelnek és imádkoznak, egyszer a fiú fogja a táblát és leakasztja a nyakáról, és ráteszi a kereszt ágára. Majd fölállnak, elmosolyodik a fiú és megöleli a lányt.)

Fiú: Igazad volt, szabad vagyok.

Lány: Mondtam ugye? Ez egy élő fa. Élet támad belőle. Új élet.

Fiú: Gyere vissza, vagy majd megyek én, szólnom kell a többieknek.

(Visszamegy a különböző helyszínekre. És beszéd nélkül, hívja cipeli vissza AZ EMBEREket. A lány addig imádkozik tovább. A kereskedő jön, letérdel s leteszi a kabátját. A zenész leteszi a gitárt. A tudós hozza a könyvet. S leveszik magukról a táblát. Együtt örülnek. A jós nő nem jön. Magában áll és mérgesen néz. De ők tovább imádkoznak.)

VÉGE

(Utána lehet még énekelni. Pl. a zenész veszi a gitárt, és elkezdnek énekelni egy evangélicizációs éneket. Vagy valaki kiállhat és megmagyarázhatja, hogy mi is történt. Hogyan próbálják az emberek eltakarni a bűnt, és mennyire valóságos Jézus Krisztus keresztye. A szöveg és a szereplők tetszés szerint kiegészíthetők, javíthatók.)

Lejegyezte:
Bölcsföldi András,
Kecskemét

TERÉZ ANYA

Kicsoda számomra Jézus?

Jézus megtestesült Ige.
Jézus az élet kenyere.
Jézus áldozati bárány - akit bűneinkért feláldoztak a kereszten.
Jézus az áldozat, akit a szentmísen feláldoznak a világ bűneiért és saját bűneimért.
Jézus az ige, amelyet hirdetni kell.
Jézus az igazság, amit közhírré kell tenni.
Jézus a fény, amelynek föl kell ragyognia.
Jézus az élet, amit élnünk kell.
Jézus a szeretet, amely szerint szeretnünk kell.
Jézus az öröm, amelyet szét kell osztanunk.
Jézus a béke, amelyet adnunk kell.
Jézus az élet kenyere, hogy tápláljon minket.
Jézus az éhező, akinek enni kell adnunk.
Jézus a szomjazó, akinek szomját csillapítanunk kell.
Jézus a meztelen, akit fel kell ruháznunk.
Jézus a hontalan, akit be kell fogadnunk.
Jézus a beteg, akit meg kell gyógyítanunk.
Jézus a magára maradt, akit szeretnünk kell.
Jézus a kizsúfolt gyermek, akit örökbe kell fogadnunk.
Jézus a leprás, akinek ki kell mosnunk sebeit.
Jézus a koldus, akire rá kell mosolyognunk.
Jézus a szerencsétlen, akit meg kell hallgatnunk.

Jézus a rokkant, akit fel kell karolnunk.
Jézus a kisgyermek, akit át kell ölelnünk.
Jézus a vak, akit vezetnünk kell.
Jézus a néma, akihez szólnunk kell.
Jézus a nyomorék, akit kísértünk kell.
Jézus az elhagyott, akinek társává kell lennünk.
Jézus a prostituált, akit ki kell szabadítanunk a veszélyből és akinek barátjává kell lennünk.
Jézus a rab, akit meg kell látogatnunk.
Jézus az öregember, akit szolgáljunk kell.
Jézus az Isten.
Jézus a vőlegény.
Jézus az élet.
Jézus az egyetlen szerelem.
Jézus mindenben minden.
Jézus az egyetlenem és mindenem.

Jézus az, akit teljes szívvel és teljes lényemmel szeretek.
Mindent neki adtam, még bűneimet is, és Ő gyöngéden, szeretettel eljegyzett engem. Most és egész életem során megfeszített vőlegényem menyasszonya vagyok.
Amen.

Angyali üdvözlét

— Itt maradt apóka —

Mentőautó vitte be Apókát a kórházba – egy rutinműtétre –, ahogyan ő mondta. Bár nem értettem, hogy ha olyan semmiség a gond, miért megy fehér autóval.

Hamar kiderült, hogy komoly a baj. Apóka napról-napra rosszabbul lett, és néhány nap alatt, műtétek után átkerült az intenzívra.

Mindenki Apókának hívta a családban édesapámat, rajtam kívül. De én mindig azt a délcég szőke, kékszemű fiatalembert láttam benne, aki a színésztársulati fényképekről nézett rám huncutul egy-egy sikeres előadás után. Amatőr színészként járta végig az Alföldet. Lovagokat, hercegeket, királyokat személyesített meg az ötvenes évek derekán. A világot jelentő deszkákat a falusi kultúrházak biztosították számára. Ragyogó alakja, tündöklő azúr szeme sok fiatal lány és asszony szívét megdobogtatták.

De itt az intenzíven ebből nem sok látszik. És Apóka állapota egyre romlott. Nem is ismert meg bennünket. Beindították a lélegeztető gépet. Apóka kezét és lábát ágyának rácsához kötözték. Csövek az orrában, szájában, oldalán, infúziós palackokba ütköztünk mindenfelé. Apóka mind nehezebben felismerhető.

A TÖBBI KEGYELEM

A félelem s az álom
volt apám és anyám.
A folyosó meg a
kitároló vidék.

Így éltem. Hogy halok meg?
Milyen lesz pusztulásom?

A föld elárul. Magához ölel.
A többi kegyelem.

Pilinszky János

– Tudom, hogy hozzátartozónak rossz így látni őt – fordult hozzám a doktornő.

– Nem a hozzátartozója vagyok, hanem az első szülött gyermeke; a lánya! – helyesbítettem.

Anyukám azt mondta, az nem elég, ha minden nap bejövünk látogatni. Beszélünk kell Apókához, fogjuk meg egymás és Apóka kezét, hogy érezze mennyire szeretjük! És napokon keresztül ott álltunk Apóka ágya fölött. Finoman szorítottuk a kezét, meséltünk neki, de ő egy pillanatra sem tért magához.

Milyen régen voltunk így együtt. Anya, apa, az öcsém meg én. Milyen régen éreztem, hogy micsoda remek családban élek. Már vagy tíz éve annak, hogy kiröpültünk a családi fészekből. Ha igazán rossz kedvem volt, ha úgy éreztem elhagyott az Isten, mindig azt álmodtam éjjel, hogy mi négyen újra egy család vagyunk. Nincs vő, nincs menyecske, nincsenek unokák, csak mi négyen vagyunk, senki más. Milyen kár, hogy nem fogtuk meg előbb egymás kezét! Vagy talán el sem kellett volna engedni...

A nővérek, az ápolók és az orvosok megértéssel figyelték délutáni bevonulásainkat, ahogy simogatjuk, puszilgatjuk a teljesen tudattalan beteget.

És eljött a tizedik nap, amely az orvosok szerint válságos lehet. És a tizedik napon a mi Apókánk kinyitotta a szemét. Magához tért. Igaz, beszélni még nem tudott, mert nyelvét leszorította a lélegeztető gép csöve, de szemének intésével jelezte, hogy tudja, érti, érzi, hogy ott vagyunk körülötte.

Nem engedték elmenni Apókát. Pál apostol szerint a szeretet hegyeket mozdíthat ki helyéből. Hítünk és szeretetünk, mely Istentől való, nem engedte eltávozni a haldoklót. Apóka itt maradt közöttünk...

V.M.

TITKÁRI JELENTÉS részletek

"Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az ORSZÁGOT!"

(Lk 12,32)

Ézs 31, 1-3

Am 8,11-12

(Bibliatovább UTMUTATÓ aznapi igéi)

Kedves Barátaim! Szeretett Testvérek!

Az előző év közgyűlésén meghírdettetett számunkra a Pelikán Éve.

Mint tudjuk, a Pelikán ősi jelképe a krisztusi áldozatnak. Az 1992-es esztendő meghozta ennek próbáját. Krisztust akartuk követni, és ez nem vesélytelen feladat. Más az, amikor elmélkedünk, prédikálunk vagy éneklünk Jézusról, és más az, amikor követjük a Bárányt, bárhová is megy. A Bárány-Krisztus útja a számkivetettek útja, a nyomor, az éhség siralomvölgye – Dsida szavaival élve –, mely aztán átvezet a Gecsemáné teljes magányán, a Kereszt istennélküliségén át a teljes odaáldoztatás beteljesedéséig. Kinek kell ma így a keresztyénység? Luther Martin King amerikai néger lelkésznek volt egy álma egy új embereiségről, de a gonosz erők őt is "megfeszítették". Ábrahám-nak is volt egy álma, látása egy új VÁROSRÓL, és csak a kegyelem tartotta meg emberfeletti próbáiban (Zsid 11,10). Az előző esztendő rendkívüli volt a magyar KIE számára. Hatalmas álmok, tervek, gyors fejlődés, számtalan program, valóban csodálatos megtapasztalások, de ez együtt a próbákkal, kísértésekkel, krízisekkel is. Hiszem és tudom, hogy Isten minket is vígasztal és erősít ezzel a mai igével: "Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!" Félelem nélkül, isteni szeretettel megittasodva egy meggyötört, pesszimista, feszült korban. "Jöjjen el a te országod!" - kéri a keresztyének 2 ezer éve. Teljes bizonyossággal mondhatjuk, látjuk mi is már az országot, kaptunk látást erről az országról, most már "csak" mennyei erő kell a kitartáshoz, a megvalósításhoz. Ennek az országnak kicsiny részét megkaptuk. Szeretnék erről a tapasztalatról beszámolni jelentésben.

PROGRAMOK

Még mindig a legjelentősebb programunknak a vezetőképzést tartom, melynek fő célja, hogy legyenek olyan hitben erős, képzett vezetők, akik hordozzák a felelősséget keresztályukért (II. Tim 2,1-2). Három nyári tanfolyamot tartottunk, melynek helyszínei Enying, Piliscsaba és Tiszadob volt. Ősszel, egy hétvégen országos találkozót szerveztünk a nyári tanfolyamokon résztvevők számára Piliscsabán. Az év során különböző speciális szemináriumokat, képzéseket rendeztünk. Az irodalmi kávéházzól Békéscsabán, a Ten Sing-ről Tiszadobon és Debrecenben, a színjátszásról Kecskeméten, a nyári előadóknak Piliscsabán, a tánc házról Budapest, a táborszervezésről Piliscsabán. Első próbálkozásra jól sikerült a sporthét Csákváron. Megrendeztük az első országos konferenciánkat 150 fővel Tiszadobon, melyen a KIE jelentősebb programformáit is bemutattuk. Nagyszerű alkalom volt márciusban egy nemzetközi módszertani konferencia Tiszadobon, 30 külföldi előadóval, 140 résztvevővel. Szilvásváradon is volt egy kisebb, ám annál szebb sátozó táborunk. Itt érdemes legalább jelzésszerűen felsorolni a magyar KIE országos és helyi programformáit: evangelizáció, biblióra, istentisztelet, kreatív biblia tanulmány, imaóra, munkatársi biblia ill. imaórák, gyermekalkalmak, cserkészlet, táncház, fotó, videó, báb, pantomim, színjátszás, kétféle irodalmi kávéház, kül. ének- és zenekarok, Ten Sing, nyelvtanfolyam, kézművesség, alkotókörök, hagyományörzés (betlehemezés, májusfa állítás, farsang, szüret, mikulás), nyitott ajtó, sport (evezés, lovaglás, asztalitenisz, foci, sakk, gyermek torna, kosárlabda, kézilabda, ijátszat, biciklizés, aerobic), kirándulások, táborok, utazások, színház- és mozilátogatások, újságszerkesztés, főzés, első helyen a palacsintásütéssel. Több helyen a csoport aktívan részt vesz a társadalmi életben, ill. munkába. Van ahol a KIE-csoport szervezi a Március 15-i ünnepet, Anyák Napját, Idősek Napját, sőt még Nőnap batyusbál is volt. 1993-ban szeretnénk meg erősebbé tenni meglévő munkaágainkat. Legfontosabb programjainkat bizottságok koordinálják.

Újdonságnak számított, hogy egy szeptemberi hétvégén országos lelki csendesnapokat rendezünk. Terveink szerint lesz kézműves hét Békéscsabán, színjátzófesztivál Kiskőrösön, KIE konferencia Piliscsabán, sporthét Csákváron, vezetőképző Kiskőrösön, Berekfürdőn és Piliscsabán. Két Ten Sing vezetőképző Albertirsán, újságírói és bábszeminárium. Jó lenne megszervezni a cserkészet és a népfőiskolát. A KIE az utóbbi 2-3 évben sokat kapott, nagyszerű lehetőségekhez jutott, sok élményszerű programot élt át. Ez jó, de tovább is kell lépni. Az evangélium által meghatározott alapelveink szerint egyre inkább oda kell fordulnunk a szükségben lévők felé. Jézus egyértelműen azonosítja magát minden kicsinnyel, megálázottal, elnyomottal, megkötözöttel, árvával... Ezeket ma Magyarországon úgy hívják, hogy munkanélküliek, menekültek, bebörtönzöttek, cigányok, zsidók, prostituáltak, kábítószeresek, feszült vagy szétzilált családok, a destruktív kultuszok vagy szekták áldozatai. Sajnos túl hosszú a sor. Jó dolog, hogy sportolunk, zenélünk, táncolunk. MI jól érezzük magunkat, DE ki kell lépni azok felé is, akik nem érzik jól magukat. A KIE akkor marad hiteles és lesz létjogosultsága, ha gyakorlatban is válaszol ezekre a feszítő kihívásokra evangéliummal, problémakezelő és megoldó gyakorlati szeretettel.

Ebben erős jelzést kapunk pl. a MEVISZ Bárka szolgálatában. Ők idén nyáron nyolc fogyatékos tábort szerveznek más programjaik mellett. Ez az érzékeny gyakorlati szeretet a MEVISZ-t erősíti és hitelesíti. Természetesen minden szervezetnek megvannak az ún. specialitásai, de engedjük hatni magunkra a jót.

Még valamit a lelki irányról és a evangelizációról. Néhányak keveslik az evangelizációt a KIE-ből. A KIE egy centit sem tágtát az evangéliumi karakterből. Ebben feltétlenül ragaszkodunk a tradícióhoz. Nem értünk egyet, sőt fájjaljuk, hogy néhány ország mozgalmainak bizonyos része eltávolodott a Párizsi Bázistól. Ezt mi időben meg szeretnénk akadályozni. Természetesnek tartjuk pl. a sportot a programok között, de nem vagyunk sportklub, mert azt mások jobban csinálják és nekünk nem ez a lényegünk. Ma nincs olyan KIE-program, amiben ne hangozna direkt vagy indirekt formában az evangélium. Az tapasztaljuk Isten kegyelméből, hogy számtalan programunk által és közben sokan jutnak hitre. Tudnunk kell azt is, hogy Istennek számtalan útja van az emberszívhez. Annyi, ahány ember van. Mi ne írjunk elő neki receptet. Fontos szempont, hogy olyan vezetői legyenek a KIE-nek, akik habár kegyelemre szorult emberek, de az evangélium határozza meg gondolkodásukat, cseleked-

teiket. Azt is figyelembe kell venni, hogy nem lehet mindent 1950-től újra kezdeni. Nagyon megváltozott az a milió, amiben szolgálunk. Hisszük és tapasztaljuk is, Isten megadhatja a mai helyzetnek megfelelő válaszokat, stílust, VEZETÉST.

CSOPORTOK

A már fentebb felsorolt programformák is jelezték csoportjaink sokféleségét. Ez így jó. Az országos és területi vérkeringés megtette jó hatását. Tanulnak, erősödnek a csoportok egymás által. Ezt a folyamatot erősíteni kell. Néha kicsit viccesen mondogatom, hogy néhány csoportunk nagyon vallásos és néhány nagyon nem vallásos. Ez persze túlzás, de nagyszerűnek tartom, hogy tanulni akarnak egymástól a csoportok. Személy szerint nagyon örülök annak, hogy vannak nemcsak református vagy evangélikus tagjaink, hanem római katolikus, görög katolikus és néhányan a szabad egyházakból is. Sok meg nem keresztelt fiatalban is nagy ajándékot kaptunk. A területi munka megerősödésével megerősödhet a vérkeringés. Ez annál is inkább indokolt, mivel van néhány gyengébb vagy elszigetelődött csoport. Nem szeretnénk "Hurrá-ökumenét". Akinek van felekezete, gyülekezete, örüljön annak, sőt szolgáljon benne, de ha embertársától elválasztja, az ajándék megromolhat, sőt bűnné válhat.

Több új csoportunk van és többen jelezték csatlakozási szándékukat.

ÖNKÉNTESEK

Az önkéntes egy évig dolgozik egy csoportnál. Segít és tanul egyszerre. Jelenleg 2 norvég, 2 német, 1 angol és 4 magyar önkéntes végez szolgálatot. A Nemzeti Szövetség szeretné segíteni az önkéntesek képzését, felkészítését, közvetítését.

KIADVÁNYAINK

Az év folyamán megjelent négyszer a VEZESS! c. módszertani újságunk, 1 énekeskönyv, 1 játékoskönyv. Kaptunk a Bibliatanácsból 4200 db evangéliumot. Készítettünk KIE zászlót, pótlót, matricát.

Az énekeskönyvnek nem várt sikere lett, mutatja ezt, hogy már elfogyott. Szükséges az újranyomás. Szeretnénk kiadni végre a már előbb tervezett színdarabgyűjteményt.

Tervbevetünk egy prospektus és egy videófilm elkészítését a KIE-ről.

URAM! MEGNEHEZÍTETTED RAJTAM KEZEDET!

(Zsolt.37,3.)

Uram!

Fogalmam sincs róla, merre tartok.

Nem látom az utat magam előtt.

Nem tudhatom bizonyosan, hol fog végződni.

Magamat sem ismerem igazán: úgy gondolom,

a Te akaratodat követem, ez azonban nem

jelenti azt, hogy tényleg azt is teszem.

De kívánok Neked tetszeni és hiszem, hogy

ez a kívánság valóban tetszik Neked.

S remélem, hogy mindenben, amit csak teszek,

ez a vágy vezet. Remélem, sohasem fogok

ettől a vágytól függetlenül bármit is tenni

és tudom: ha így cselekszem, Te a helyes

úton fogsz vezetni még akkor is, ha talán
semmit sem tudok róla.

Azért mindig bízni akarok Benned, még ha

úgy is látszik, hogy eltévedtem és a

halál árnyékában járok.

Nem akarok félni, mert Te mindig velem vagy

és sohasem fogod hagyni, hogy egyedül szálljak

szembe a rám leselkedő veszedelmekkel.

Amen.

(Thomas Merton)

KÜLKAPCSOLATOK

Az előző év ezen a területen is nagy változást hozott. Számtalan külföldi járt nálunk és sokan mehetek különböző országokba tőlünk. A legnagyobb esemény, hogy a májusi Európa Nagygyűlésen újra teljes jogú tagnak vették fel a KIE-t. Az Európa Szövetséggel, a Field Group-pal és Kanadával rendszeres, jó kapcsolataink vannak.

Kiemelkedő jelentőségű a tiszadobi nemzetközi konferencia és a Ten Sing Norvégia 3 hónapos programja Magyarországon. Örülünk annak, hogy megtarthatjuk teljes autonómiánkat a jelentős segítségek mellett, de természetesen az a kívánatos és egészséges, hogy megálljunk saját lábunkon rövid időn belül.

Kívánatos lenne, ha minél több KIE-csoport találna magának keleten és nyugaton testvérkapcsolatokat. Erre már vannak példák.

Kiemelkedően jelentős a határainkon túl élő magyar fiatalokkal való konstruktív kapcsolattartás (Erdély, Kárpátalja, Felvidék).

BELKAPCSOLATOK

Rendszeresen tartunk hasznos megbeszéléseket testvér szervezetek (REFISZ, MEKDSZ, MEVISZ, KIM) vezetőivel.

Alapvetően jónak, konstruktívna mondhatók belső kapcsolataink: Kormány Ifjúságpolitikai Titkárság, Egyházak, Ökumenikus Tanács, önkormányzatok.

SZOLGÁLATAIM

A következő helyeken végeztem különböző szolgálatokat, sok helyen többször is: Gyömrő, Pilis, Piliscsaba, Kecskemét, Eger, Békéscsaba, Kálóz, Tác, Tiszadob, Szigethalom, Csákvár, Enying, Szilvásvárad, Tatabánya, Nyíregyháza, Nyírbogdány, Debrecen, Kiskőrös, Budapest - Angyalföld, Kőbánya, Deák tér, Kálvin tér, Budahegyvidék, Pestlőrinc, Józsefváros, Vörösmarty tér, Fasori Gimnázium, Felvidéken Kecő, Hosszúszó, Árdó, Sajógömör. Erdélyben Marosvásárhelyen, Tenkén. A németországi Bodenrodiban evangelizáció és Hollandiában a KIE Európa Nagygyűlésén. Részt vettem különböző megbeszéléseken az Ökumenikus Tanács Ifjúsági Bizottságában, az Evangélikus Egyház Ifjúsági Bizottságában, Lelkeszi Munkaközösségekben, püspökökkel, a Cigánok Kulturális Szövetségében. Szerkesztem a VEZESS! újságot, cikkeket írtam az egyházi lapokba. Riportot adtam az Új Magyarországnak, a Dél-Kelet Magyarországnak, egy finn egyházi lapnak, a BBC-nek, a Norvég Rádió magyar adásának, a marosvásárhelyi rádióknak, a Magyar Rádióknak, az MTV Katolikus Szerkesztőségének.

Megköszönöm számtalan testvérem, munkatársam segítségét, szeretetét!

Isten Áldjon Benneteket!

Szeverényi János
KIE nemzeti titkár

Vezess!

Egyéves KIE vezetőképző tanfolyamok Norvégiában

Vezetni. Nem csak azt jelenti, hogy egy csoport elére állni, hanem elindulni előttük és kitaposni előttük az utat. Szépség, de nehézség. Ajándék, de felelősség.

Mózes 80 éves volt, amikor Isten elhívta Izrael elére. Ennyi időt látott szükségesnek, hogy végül egy olyan ember induljon el, aki már tényleg alkalmas a feladat teljesítésére. Józsuének sok évet kellett eltölteni Mózes mellett, amíg átvehette a felelősséget. Dávid pásztorodott, mielőtt király lett, Nehémiás egy Isten nem ismerő király szolgálatában állt. Pál életét is gyökerében változtatta meg Isten elhívása, hogy másokat vezessen.

A vezetőképzés Norvégiában is nagyon fontos területe a KIE-munkának. Minél több olyan embert állítani a sorba, akik erre lelkileg felkészültek, egy elméleti háttérrel nyújtani a munkájukhoz.

A leendő vezetők okítása a KIE kisebb területi egységeire tartozik, illetve elég nagy önállóságot kapnak benne. (Tekintve, hogy a norvég KIE valamivel több "lelket" számlál, és jóval nagyobb területen, mint a magyar testvéreké - ez valahol érthető.) Aktívan együttműködnek a helyi gyülekezetekkel és a KIE nemzeti irodájával.

A fiatalok, akik résztvesznek a képzésen, 16-17 évesek, energiával, ötlettel telve. Általában helyi gyülekezetek, vagy KIE-csoportok küldik őket, amik azután lehetőséget is biztosítanak arra, hogy az elméleti dolgokkal a gyakorlatban találkozzanak a tizenévesek, vagyis vezessenek.

A kurzus ideje összesen 80-100 óra, de nem egyszerre, hanem egy éven belül, szeptembertől májusig - öt alkalommal, egy-egy hétvégén. Így arra is van lehetőség, hogy az elsajátított ismeretek mélyüljenek, érjenek. (Nem fekszi meg a gyomrot a hirdelen megszerzett nagy tudás...)

A képzés anyagának kidolgozását az országos szempontok és a KIE elvei alapján a terület egy választott testülete végzi, olyanok, akik aktív KIE-tagok, vagy megfelelő képességekkel, tapasztalatokkal rendelkeznek a vezetésben. A kész tervet a helyi gyülekezeti vezetőkkel is megbeszélik. Pedagógiai alappillérei:

- a KIE által elfogadott keresztyén életfelfogás, összhangban az iskolai és egyházi vallásoktatással;
- egy "egész-ember" kép, ami nem felejt el, hogy egyszerre fontos számára lélek, szellem és test;
- az "egész-ember"-nek "egész-ség"-re van szüksége: hangsúlyt fektetnek arra, hogy mindenben egy "teljes"-képből kiindulva találják meg az egyensúlyt, hogy lehetőséget adjanak az önfejlesztésre, kreativitásra, dinamikus fejlődésre, ahogy ezzel a KIE különböző munkaterületein (cserkészet, klub, ten sing) találkozunk.

Ezek alapján határoznak meg néhány fő témát, ami több évre megadja a munka keretét. Például Hedmark kerület(megye) programja 9 ilyen témából áll:

1. Élet a szabadban - az egészséges életmód, a természetet a minden napok elengedhetetlen része
2. A Biblia - bibliai ismeretek, bibliaolvasás
3. Mit csinál egy keresztyén, amikor hisz? - itt az előadások címe egy-egy ige, pl. "szeret", "megbocsát", "remél", "kétkelkedik"
4. Vezetés - dolgok, amikkel a vezetőknek minden nap szembe kell nézniük

5. Programmunka - egy-egy valóságos programra vagy rendezvényre való felkészülés
6. Egyesületi vezetés - ismerkedés olyan szakkal, mint: választmány, közgyűlés, gazdaság, könyvelés, stb.
7. Napi kérdések - ami aktuális a KIE-ben, a társadalomban, a világban
8. Isten és én / Isten és mi - személyes hitélet, áhítatok, lelki vezetés
9. KFUK/KFUM - a KIE története, arcolata, céljai, felépítése.

A vezetőképző költségeit a gyülekezetek, illetve a fiatalok vállalják, a szervezésért a területi KIE-titkár, esetleg egy kinevezett asz-

szisztenssel együtt, felelős. Az előadások meghívott, vagy helyi előadókkal, szemléletesen folynak. Szabadidő és könnyedebb programok (a banda...korcsolyázik/úszni megy/filmet néz/vagy alszik -címmel) A szabadlevegős életmód megtapasztalására "nomádul" a természetbe vonulnak, amiben itt egyáltalán nem szűkölködnek.

Az elvégzett tanfolyam után ünnepélyes keretek között bizonyítványt kapnak, hogy most már felkészült és képzett vezetők, és nekigyürkőzve elindulnak, hogy: "Na, lássuk csak, kiket is kell vezetni?" Ezután csoport legyen a talpán, amelyik megrázkódtatások nélkül vészeli át a lelkes ifjú munkába állását.

Ez egy minta. Nem kell követni, de adhat ötleteket, hogy elindítsunk valami újat, vagy felfrissítsük a már meglevőt. Minden jót hozza!

Szabó Ági

A kis hercegnő

Az Isten jósága leszállt a Földre, és egy kislány lelkébe költözött.

A kislányt madárkának nevezték - csak beszélt, beszélt, beszélt csicsergő hangon, tágra nyílt, ártatlan szemekkel bámulva a világot. A kis kéz érintése maga volt a megnyugvás, az ellenállhatatlan Isten-közelség. Ha bántották, nem védekezett, értetlenül állt, könnyei halkán peregettek. Kibékülünk? Ha rossz álmok gyötörték, szorongatta babáját és fény után kiabált. Ha szépeket álmódott, álmában is folyton beszélt.

Négyéves volt, amikor apját elvitték.

Az apja megátalkodott bűnöző volt, akit mindenki megtagadott.

Suhantak az évek, a kislány mindent megtudott.

Az apja után indult.

Ott ültek egymással szemben; a lány megfogta a férfi kezét, aztán megölelte. Hallgattak. Az idő megállt.

Sztojcev Szentoszldó

KÖNYVEK, KÖNYVEK, KÖNYVEK...

Amikor először fénymásolt példányban kezembe fogtam az ajánlott könyvet, még nem tudtam mit rejt. Csak annyit láttam, hogy az IMÁDSÁGRÓL szól. Azután es-ténként elkezdtem olvasni, az elalvás el-őtti félórákban, hogy a napi rohanás után mégse maradjak betű nélkül. Hiszen va-lamikor annyira szerettem olvasni...

Az esti félórák azonban feltöltődtek, s csodálatos hatással kezdtek napjaimra is áradni. Mindig tudtam, hogy az imádság fontos. Amikor Jézus beszél róla mindig meglep az a rámenős biztatás, ahogyan Ő mondja: „KérjeteK és adatik!” - sose vesszük komolyan. Kérjük, s azután le-gyintünk: „Á, ez még Neki se fog menni!” - a hitelenségünk félelmetes és felháborít-ó. Ki az az ostoba, akinek van egy ingyen kapott bankszámlája, s beteszi a szek-énybe? Legalább ki kéne próbálni nem?

A könyv felbiztatott, s bár addig is mindig fontosnak tartottam az imádsá-

got, most másképpen kezdtem el gyako-rolni: HITTEM BENNE! Hittem, hogy amit kimondtam az Istennek füle hallatá-
ra hangzott el. Hittem, hogy Neki mon-
dom, s nem magamnak bebeszélem, s
nem a falnak sóhajtozom. Valaki titokza-
tosan van jelen. S döbbenetesen tapaszt-
altam, hogy hatása van. Amint valamit
hittel mondok el: BÉKESSÉG jön az ügyre
nézve. Nem gyöttrődöm tovább, s nem ter-
vezgetek lázasan...

A könyv melyet nektek is ajánlani sze-
retének újta kiadásra került: DOLLMAN:
A HÍVŐK IMAÉLETE címmel. (70 Ft).
Megrendelhetitek: Kiss László, 2310 Szi-
gentszentmiklós, Semmelweis u. 8/b cí-
men.

Próbáljátok ki ti is!

Ablonczy Margit

Babits Mihály EUCHARISTA

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Őh különös, szent nagy titok!
Az Istent esszük, mint az őt

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
húsát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe, - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem *totem*.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az Igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy *totemet*?

Áradj belénk hát, őh örök
igazság és szent szeretet!
Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,

hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.

KERESZTFORMÁK

Görög kereszt: keresztsszárral.

Latin kereszt: a hosszabb függőleges szárat közepénél magasabban metszi a vízszintes szár; valószínűleg ez volt Krisztus keresztjének a formája. A keresztrefeszítést általában ilyen kereszttel ábrázolják, s ez a római katolikus egyház által használt feszületek szokásos formája is.

Szt. Antal-kereszt: T-alakú; a 11. sz.-ban alapított antonita rend jelvénye; Remete Szt. Antal attribútuma egy T-alakú, csengettyűkkel ellátott mankó vagy bot. Lehetséges, hogy Krisztus keresztje ilyen volt; megkülönböztetésül a latin keresztben függő Krisztustól a latokat gyakran T-alakú keresztben ábrázolják. A héber tav betűről mint menekülést hozó jelről: Áron.

Villás kereszt: Y-alakú; középkori ábrázolásokon a latok, de néha Krisztus keresztje is ilyen, az erőszakkal felfelé nyújtott karok különösen szemléletesen jelenítik meg Krisztus kínjait ("pestiskereszt", Keresztrefeszítés).

András-kereszt: X-alakú; Szt. András apostol.

Kettős kereszt (érseki vagy apostoli kereszt): a két vízszintes keresztsszár közül a felső rövidebb, Krisztus keresztjének feliratos táblájára emlékeztet.

Bizánci vagy orosz kereszt: a harmadik, alsó ferde keresztsszár Krisztus keresztjének lábtartó deszkájára emlékeztet.

Pápai kereszt: három, lefelé haladva egyre hosszabb keresztsszárral.

Füles kereszt: az egyiptomi hieroglif írásban az "élet" jele, ezért a kopt keresztények átvették Krisztus keresztjének, mint az igazi élet jelének ábrázolására.

Keresztsszárú kereszt: görög kereszt, a száruk végein kis keresztkekkel.

Mankós kereszt: négy T-alakú keresztből (mankóból) tevődik össze (1. fentebb Szt. Antal-kereszt).

Jeruzsálemi kereszt: az öt kereszt Krisztus sebeit jelenti. A jeruzsálemi Szent sír lovagrend lovagjainak jelvénye.

Máltai vagy johannita kereszt: a máltai lovagrend jelvénye.

PAJZS

KI VAGY?

ÖNISMERETI JÁTÉK

Kálvin János reformátor 27 évesen írt főművét az „Institutio!” így kezdi: „Egész bölcsességünknek, már amelyik igaz és valóságos bölcsességnek nevezhető, valójában két összetevője van: Isten és önmagunk ismerete.” (Kálvin: Tanítás a keresztyén vallásra I. I. I.)

Mindkettő egyaránt fontos része életünknek, s az első előlegezi a másodikat: önmagunkat csak úgy tudjuk igazán megismerni, ha előbb megismertük magát az „Alkotót”, aki teremtett bennünket. Minél mélyebbre jutunk az ismeretben, annál könnyebben megismerjük a magunk mélységeit is. Ezen belül fontos időt fordítanunk arra, hogy megismerjük mi is van a mi szívünkben, gondolatainkban, hogyan változnak bennünk a fogalmak az életkorunk növekedésével, egész lényünk „érésével”.

Az önismeret elsősorban a védelemhez szükséges. Aki ismeri a korlátait, gyengeségeit, de ismeri képességeit, erejét, az könnyebben ki tudja számolni egy feladattal való megbírkózás esélyeit, vagy ellenállóbb a kísértésekkel szemben. A helyes önismeret megóv a túlzott elbizakodottságtól, de a „semmire sem vagyok képes” - önlebecsüléstől is. Akkor tudom leginkább megvédeni magam, ha tudom mik a gyenge pontjaim, hova kell erősítés, mint egy harcban: hova kell mozgatnom a pajzsot.

Ennek a játéknak ugyanis pajzs a neve, amit az ábra is mutat.

A praktikus szemponton túl (a lapot a pajzs rajzával mellékelni kell a játékhoz, s az ábrába lehet írni a válaszokat), a játék elnevezése is jelzi az önismeretbe rejtett védelem értékét.

A játék játszható már összeszokott (különbön a fiatalok nem nyílnak meg) ifjúsági közösségben, osztályközösségben, bármilyen csoportban, ahol a tagok már előzetesen beszélgettek valamely témáról, nem nehéz számukra az egymás előtt való beszéd.

A játék úgy kezdődik, hogy a csoportvezető kiosztja az előre megrajzolt üres pajzsokat, majd lediktálja a kérdéseket. Egyéni munka után szépen sorban megbeszélik a leirottakat.

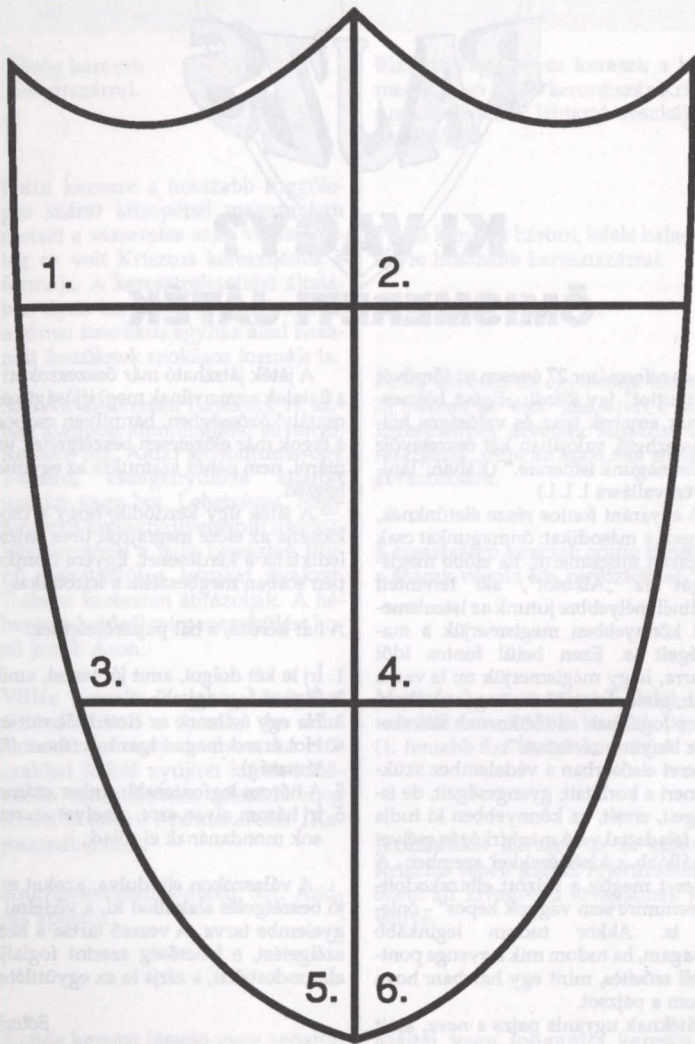
A hat kérdés, a hat pajzsrészlethez:

1. Írj le két dolgot, amit jól teszel, amihez értesz!
2. Életem legnagyobb sikere:
3. Ha egy év lenne az életemből, mit csinálnál?
4. Hol érzed magad igazán otthon: (földrajzilag, társaság)
5. A három legfontosabb ember számodra:
6. Írj három olyan szót, amelyet szeretnél a mások mondanának el rólad:

A válaszokon elindulva, azokat megbeszélve jó beszélgetés alakulhat ki, a védelmi hátteret figyelembe tarva. A vezető tartsa a kezében a beszélgetést, s lehetőség szerint foglalja össze az elmondottakat, s zárja le az együttlétet.

*Bölcsföldi András
Kecskemét*

(Az ábrát lásd. a következő oldalon!)

AKARSZ-E JÁTSZANI?

SZÁMFUTTATÁS

Kategória: közösségfejlesztő / koncentráló játék

Játékosok: 7 fő fölött

Hely: tetszőleges

Csapat: 0

Kellékek: 0

Idő: 5-10 perc

A játékosok körben állnak vagy ülnek. A játék során több számsort futtatnak egyidejűleg, mindegyiket a játékvezető indítja. A játékosok feladata, hogy csak a sorrendben előttük lévő hangjára koncentráljanak, és arra, hogy a tőle hallott számnál eggyel nagyobbat mondjanak.

Nem kötelező 1-től kezdeni a számsorokat, lehet tetszőleges kezdőszámokat is megadni.

(Csukott szemmel is játszható, így még jobban kell koncentrálni.)

Minél több számsor fut egyidejűleg, megakadás nélkül, annál jobb a játékosok egymásra koncentrálása.

ÉNEKEM AZ ÚR

Istenem nem értem, hogyan létezhettem nélkülöd, nem
ismerve a kegyelmed és féltő szereteted. De Te
gyermekeddé fogadtál, új életet ajándékoztál,
s nem kínoz már a félelem, mert mindig itt vagy velem.
Áldom nagy kegyelmed, Téged ünnebellek.

AKARSZ-E JÁTSZANI?

BÚVÁRJÁTÉK

Kategória: vízijáték

Játékosok: min. 10 fő

Hely: derékig, mellig érő víz (tóban és nem fürdőkádban)

Csapat : létszámtól függően több csapat, 1 játékező

Kellékek: 0

Idő: 10-20 perc

A csapatok egymástól 2-3 méterre egymás mögött, terpeszállásban felsorakoznak. Az indító jelre a leghátul állók átúsznak az előttük álló lábai között, majd felemelkedve, levegőt vesznek. Ismét lebukva a következő játékos alatt úsznak át, és így tovább. Amikor az első úszó a sor elejére ért, ezt jelzi és indulhat a következő játékos. Két ember alatt egyszerre átúszni nem szabad!

Az a csapat győz, amelyiknek tagjai először állnak ugyanolyan sorrendben, ahogy a versenyt kezdték.

FIGYELEM: Csak jó úszók és csak felügyelet mellett játszhatják!

Kellemes vakációt, a játékokhoz jó szórakozást kívánok!

Harmathy Zsófia

ÉNEKEM AZ ÚR

Jöjj Izrael ne félj, bizzál Istenedben,
mert Ő téged vár! Nem mond le rólad,
visszafogad téged, és karjába zár.

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

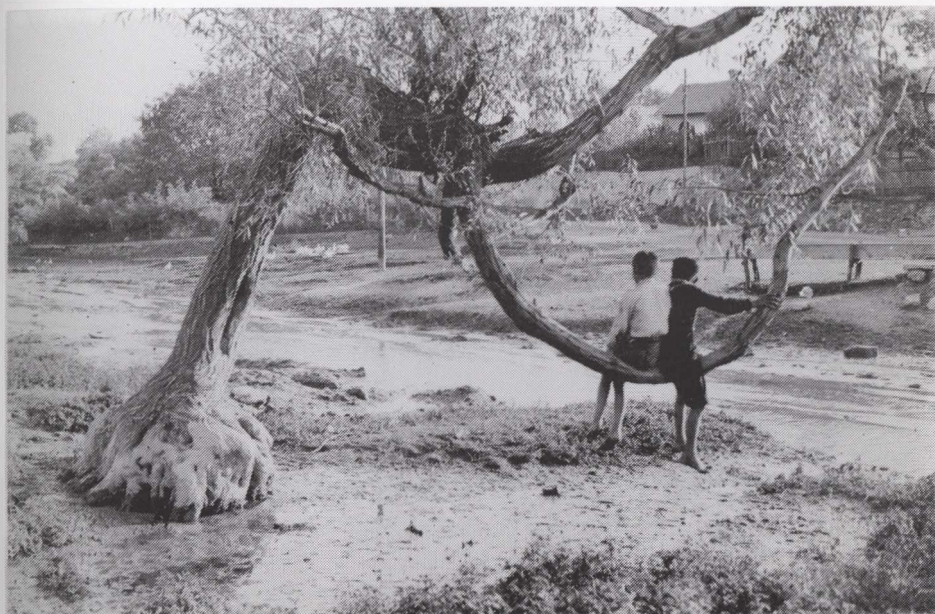
Adjunk hálát:

- hogy megbocsáthatjuk a sértéseket
- zenéért, irodalomért, és minden tiszta művészetért
- Teréz anyáért

Imádkozzunk:

- nyári táborokért
- gyógyulásért
- lelkészekért
- a szolnoki KIE csoportért
- A REFISZ (Református Fiatalok Szövetsége) szolgálatáért
- a világban élő magyarokért
- a szerbekért
- felelős politikusokért

HALLELUJA!

**Szeretnénk felhívni Benneteket egy ORSZÁGOS IMAKÖZÖSSÉGRE:
Aki tud, minden szerdán este 9-től imádkozzon velünk.
Különösen is a fenti témákért!**

